

မုံရွာမြို့၊ မဟာလယ်တီတိုက်
ကျမ်းပြုအကျော်

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး
၏
သုက္ကမာရမဂ္ဂဒီပနီ

မုံရွာမြို့

ကျေးဇူးရှင်

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

စိရင်ရေးသားအပ်သော

သူငယ်ကောင်းဖြစ်ရေးလမ်းညွှန်

ခေါ်

သုက္ကမာရမဂ္ဂဒီပနီ

နှင့်

လယ်တီမင်္ဂလသုတ္တန်

သုံးလူ့ရှင်ပင်ဗုဒ္ဓဝင်လင်္ကာ

၃-ကျမ်းတွဲ

လယ်တီရောင်ခြည် ဣန္ဒိယျုဏာစာပေ

လယ်တီဒီပနီ ထွန်းကားပြန်ပွားရေးအဖွဲ့

မဟာလယ်တီတိုက်၊ မုံရွာမြို့

Mother Ayeyarwaddy Publishing House

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၉၆ / ၂၀၀၁ (၆)
- မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်- ၃၈၆ / ၂၀၀၁ (၇)
- အကြိမ် - ဒုတိယအကြိမ်
- အုပ်ရေ - (၁၀၀၀)
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးမိုးကြည် (မြ - ၀၉၅၈)
- အတွင်းပုံနှိပ် - ရတနာမိုးပုံနှိပ်တိုက် (မြ - ၀၅၇၅၉)
- မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ် - အင်ကြင်းဦး ပုံနှိပ်တိုက်
(မြ - ၀၆၄၂၆)
- စီစဉ်သူ - မိခင်ဧရာဝတီစာအုပ်တိုက်မိသားစု

ဖြန့်ချိရေး ⇨ မိခင်ဧရာဝတီစာအုပ်တိုက်
 တိုက် (၄)၊ အခန်း (၄၀၂)၊ ကျိတော်အိမ်ရာ၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

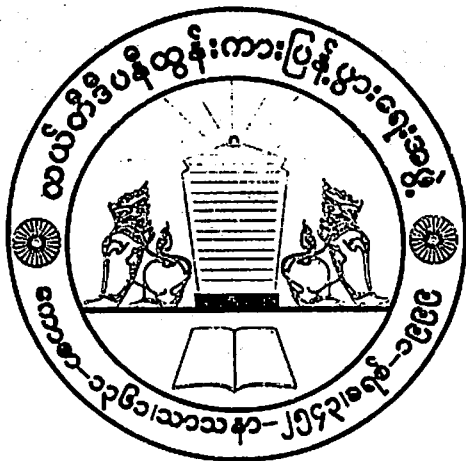
☎ ၀၁- ၇၀၁၄၃၁

- ⇨ ဘုန်းမြင့်ပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်၊ ရွှေတီဂုံဘုရား
 ဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ⇨ မန္တလေးမြို့၊ ထွန်းဦးစာပေ၊ နဂါးစာပေ၊ ရဲဖြင့်စာပေ၊
 မြညွန့်ဆွေစာပေနှင့် ဈေးချိုတော်စာအုပ်ဆိုင်များ။
- ⇨ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ပါရမီစာပေ အပါအဝင် စာအုပ်
 ဆိုင်ကြီးများတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါပြီ။

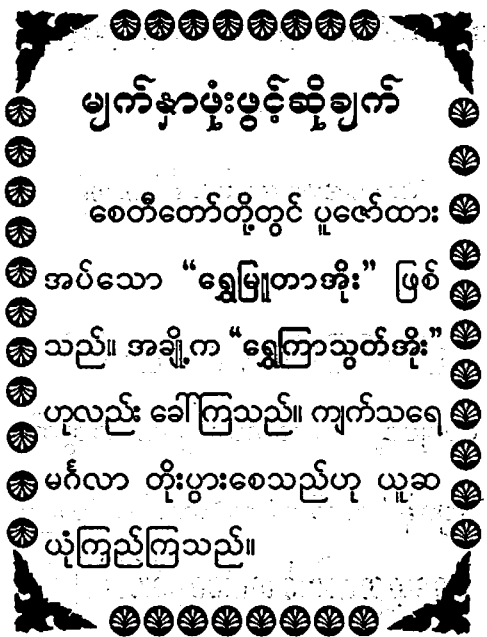
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဒီလစ် ခေါ် “စာပေပါရဂူ”
ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ပဌမလယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

လယ်တီပီပနီ ထွန်းကားပြန်ပွားရေးအဖွဲ့
သန့်စင် စိစစ်ပြီး ဓာမူ။

 မျက်နှာဖုံးပွင့်ဆိုချက်
 စေတီတော်တို့တွင် ပူဇော်ထား
 အပ်သော “ရွှေမြူတာအိုး” ဖြစ်
 သည်။ အချို့က “ရွှေကြာသွတ်အိုး”
 ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ကျက်သရေ
 မင်္ဂလာ တိုးပွားစေသည်ဟု ယူဆ
 ယုံကြည်ကြသည်။

နိဗ္ဗာန်ရည်ညွှန်းစာမော်ကွန်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ကမ္ဘာကျော်

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

၏

“သုက္ခမာရမဂ္ဂဒီပနီ” အမည်ရှိ

ဤကျမ်းမြတ်ကို နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်း၍

စာချစ်သူ ဗုဒ္ဓဘာသာသွေးများအတွက်

“နိဗ္ဗာန်” လက်ဆင့်ကမ်းလိုက်ရပါသည်။

စာတွေ့ဉာဏ်ယှဉ် လက်တွေ့သိမြင်နိုင်ကြ

ပါစေသတည်း။

မိခင်ရောဂဏီ

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	သုက္ကမာရမဂ္ဂဒီပနီ	
၁။	သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်နိဒါန်း ၁
၂။	ဥဒ္ဓေသသံပေါက်-၁၁ ၆
၃။	နိဒ္ဓေသသံပေါက်-၂၈ ၈

ဥဒ္ဓေသ သံပေါက် အဓိပ္ပါယ်

၄။	ကမ္မကိလေသတရား ၄-ပါး ၁၈
၅။	အဂတိတရား ၄-ပါး ၂၀
၆။	ပျက်စီးကြောင်းတရား ၆-ပါး ၂၁

နိဒ္ဓေသ သံပေါက် အဓိပ္ပါယ်

၇။	ယစ်မျိုးသောက်စားမှု အပြစ် ၆-ပါး ... ၂၄
၈။	ညအခါလမ်းလျှောက်မှု အပြစ် ၆-ပါး.. ၂၅
၉။	ပွဲလမ်းသဘင်ကြူးမှု အပြစ် ၆-ပါး ၂၇
၁၀။	လောင်းကစားကြူးမှု အပြစ် ၆-ပါး ... ၂၉
၁၁။	ပျင်းရိခြင်း အပြစ် ၆-ပါး ၃၁

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၂။	မိတ်မကောင်းနှင့်ပေါင်းဖော်ခြင်း	
	အပြစ် ၆-ပါး ၃၂
၁၃။	မိတ်ဆိုး-မိတ်တု ၄-ယောက် ၃၄
၁၄။	မိတ်ကောင်း-မိတ်စစ် ၄-ယောက် ၄၁
၁၅။	အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာ ၄၇
၁၆။	အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာကို	
	ရိုသေစွာရှိခိုးမှု ၄၈
	(က) သားသမီးတို့က ပြုရာသော	
	ဝတ် ၅-ပါး ၄၈
	(ခ) မိဖတို့က ပြုရာသော	
	ဝတ် ၅-ပါး ၅၀
	(ဂ) တပည့်တို့က ပြုရာသော	
	ဝတ် ၅-ပါး ၅၁
	(ဃ) ဆရာသမားတို့က ပြုရာသော	
	ဝတ် ၅-ပါး ၅၂
	(င) လင်ယောက်ျားတို့က ပြုရာသော	
	ဝတ် ၅-ပါး ၅၄
	(စ) အိမ်သူမယားတို့က ပြုရာသော	
	ဝတ် ၅-ပါး ၅၅

စဉ် အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

(ဆ)	အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ အမျိုးသား တို့က ပြုရာသောဝတ် ၅-ပါး ...	၅၆
(ဇ)	အဆွေခင်ပွန်းတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး	၅၇
(ဈ)	အရှင်ဖြစ်သူက ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး	၅၈
(ည)	ကျွန်အမူလုပ်တို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး	၆၀
(ဋ)	ဒါယကာတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး	၆၁
(ဌ)	ရသေ့ ရဟန်းတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၆-ပါး	၆၂
၁၇။	ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး-သုစရိုက် ၁၀-ပါး ...	၆၇
၁၈။	ဩကာသဆိုပုံ	၇၄
၁၉။	နမော တဿ ပါဠိ၊ အနက်	၇၆
၂၀။	သရဏဂုံ ပါဠိ၊ အနက်	၇၇
၂၁။	၅-ပါးသီလ ပါဠိ၊ အနက်	၇၈
၂၂။	၈-ပါးသီလ ပါဠိ၊ အနက်	၈၁
၂၃။	သုစရိုက် ၁၀-ပါး	၈၃

စဉ်	စာကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၄။	ပုညကြိယာ ဝတ္ထု ၁၀-ပါး ၈၄
၂၅။	ပါရမီ ၁၀-ပါး ၈၆
၂၆။	ဗြဟ္မဝိဟာရ တရား ၄-ပါး၊ ဗောဓိ ၃-ပါး ၈၇
၂၇။	ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါး ၈၈
၂၈။	တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး ၉၂
၂၉။	သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၉-ပါး ၉၅
၃၀။	ယောကျ်ားကလေးများ ဆုတောင်း၁၀၁
၃၁။	မိန်းကလေးများ ဆုတောင်း ၁၀၄
၃၂။	သတိပြုရန်အချက်များ ၁၀၆
၃၃။	နေ့စဉ်အန္တရာယ်ကင်းရှင်းရန် ညွှန်ကြားချက် ၁၁၂
၃၄။	ပရိတ်ရွတ်နည်း ၁၁၃
၃၅။	နိဂုံး ၁၁၄

မင်္ဂလာသုတ္တန်

၃၆။	မင်္ဂလာသုတ် နိဒါနကထာ ၁၁၆
၃၇။	ဒေဝတာ ယာစနကထာ ၁၁၇
၃၈။	ဗုဒ္ဓဘာသိတ ကထာ ၁၁၇

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၉။	မင်္ဂလာသုတ်နိဿယ နိဝါနကထာအနက် ၁၂၀
၄၀။	ဒေဝတာ ယာစနကထာအနက် ၁၂၂
၄၁။	ဗုဒ္ဓဘာသိတကထာ အနက် ၁၂၃
၄၂။	နိဂုံး ၁၃၈

သုံးလွှာရှစ်ပင် ဗုဒ္ဓဝင်္ဂ လင်္ကာ

၄၃။	ခုနစ်နေ့ဘုရားရှိခိုး ၁၃၉
၄၄။	ဆုတောင်း ၁၄၃
၄၅။	အမျှဝေ ၁၄၅

မာတိကာပြီး၏။

မုံရွာမြို့

ပထမ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းချုပ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်
ဘုရားကြီးသည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၈-ခုနှစ်၊
နတ်တော်လဆန်း ၁၃-ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင်
ဒီပဲယင်းမြို့နယ် စိုင်းပြင်ရွာ၌ ဖွားမြင်တော်မူ
ခဲ့သည်။ ခမည်းတော်မှာ ဦးထွန်းသာဖြစ်၍
မယ်တော်မှာ ဒေါ်ကြီးဖြစ်သည်။

ငယ်မည်မှာ မောင်တက်ခေါင်ဖြစ်၍
အသက် ၁၅-နှစ်အရွယ်၌ ရှင်သာမဏေပြုရာ
ဘွဲ့အမည်မှာ ရှင်ဉာဏဓဇ ဖြစ်သည်။ ဆရာ
တော်လောင်းလျာသည် စာကြည့်ဝါသနာပါ၍
သာမဏေဘဝကပင် ရတုကဗျာနှင့် ကျမ်းစာ
များ ရေးသားပြုစုခဲ့ပေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၈-ခု၊ ကဆုန်လဆန်း

မိခင်ဧရာဝတီ

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းချုပ်

၆-ရက်နေ့တွင် စိုင်ပြင်ရွာ ကျောင်းမကျောင်း
ခဏ္ဍသိမ်၌ ဆရာတော် အရှင်နန္ဒကို ဥပဇ္ဈာယ်
ပြုကာ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။
ထို့နောက် မန္တလေး ရတနာပုံနေပြည်တော်
စံကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံး၍ ဝိနည်း ပါဠိ
တော် အဋ္ဌကထာများနှင့် အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာ
၃-ကျမ်းကို သင်ယူတော်မူသည်။

၁၂၄၈-ခုနှစ်တွင် မုံရွာမြို့အနီး လယ်တီ
တောအုပ်ကြီး၌ ကျောင်းတိုက်တည်ထောင်၍
ရဟန်းသာမဏေများအား စာပေပို့ချခဲ့သည်။
ဆရာတော်ကြီးသည် ပါရမီဒီပနီ အပါအဝင်
ဒီပနီကျမ်းပေါင်း များစွာကို ရေးသားပြုစုခဲ့၍
ပရမတ္ထဒီပနီ လယ်တီဋီကာကို မြန်မာနိုင်ငံ
ဗုဒ္ဓသာသနာ့သမိုင်းတွင် စာပေမှတ်တိုင်
တစ်တိုင်အဖြစ် သုတေသီတိုင်းက အသိ
အမှတ်ပြုခံရ၏။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းချုပ်

ဆရာတော်ကြီးသည် လယ်တီတိုက် တည်ထောင်၍ စာပေပို့ချတော်မူပြီးနောက် ၁၂၅၇-ခုနှစ်လောက်မှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံ အရပ် အရပ်သို့ လှည့်လည်ကြွရောက်တော်မူပြီး ဝိပဿနာတရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ နွားမေတ္တာစာရေး၍ နွားသားရှောင်ကြဉ်ရေး ဟောပြောတော်မူခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အရပ် ရပ်သို့သာမက ၁၂၇၅-ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံခြား ဗုဒ္ဓသာသနာပြု အသင်းကြီး တည်ထောင်၍ နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးသို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ တော် ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိရေးအတွက် ကြိုးပမ်းခဲ့ ပြန်သည်။

ဤကဲ့သို့ သာသနာတော်အတွက် အား သွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်တော်မူခဲ့သဖြင့် ၁၂၇၇-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ၁-ရက် နေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ၏ “အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ”

မိခင်ဧရာဝတီစာအုပ်တိုက်မှ

မကြာမီ ဆက်လက်ထွက်ရှိလာမည့်

ကျမ်းစာအုပ်ကောင်းများ

- ၁။ ပါရမီဒီပနီ လယ်တီဆရာတော်
- ၂။ ရောဂန္ထရဒီပနီ လယ်တီဆရာတော်
- ၃။ ကမ္မဋ္ဌာနဒီပနီ လယ်တီဆရာတော်
- ၄။ မဂ္ဂင်ဒီပနီ လယ်တီဆရာတော်
- ၅။ ဓမ္မနှင့်ဂုဏ်အဖွဲ့စုံ သပြေကန်ဆရာတော်
- ၆။ ဆ ဆက္ကသုတ္တန် တရားတော် သပြေကန်ဆရာတော်
- ၇။ ဥပါသကာဂုဏ်ရည်နှင့် သရဏဂုံတရားတော် သပြေကန်ဆရာတော်

သပ်ယပ်သန်ရှင်း ခိုင်ခံ့သော ဧည့်လှုပ်မှု
 အပြင်အဆင်နှင့် စာပတ်သူ လက်သပ်အရောက်
 မကြာမီ ပို့ပေးပါတော့မည်။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းချုပ်

ဘွဲ့တံဆိပ် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်း ခံရ၏။

၁၂၈၃-ခုနှစ်၊ နတ်တော်လတွင် မြန်မာ ပြည်ဘုရင်ခံက စာပေပါရဂူ (ဒီလစ်)ဘွဲ့ တံဆိပ် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသည်ကို ခံယူရရှိ တော်မူသည်။

၁၂၈၅-ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း ၁၅-ရက် (လပြည့်) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ၂-နာရီ ၃၀-မိနစ်အချိန်တွင် ပျဉ်းမနားမြို့၌ သီတင်း သုံးတော်မူစဉ် စုတိကမ္မဇရုပ် ချုပ်ငြိမ်းတော်မူ သည်။

မိခင်ဧရာဝတီ

သုက္ကမာရမဂ္ဂဒီပနီ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်

နိဒါန်း

လူသုံးပါးတို့၏ ပတ္တမြားမကိုင့် အမြိုက်
ဥသျှောင် မင်းခေါင်မင်းဖျား မင်းတရားကြီး
ဖြစ်တော်မူသော အစိန္တေယျ သုံးလူ့ထွတ်ထား
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ရံရောအခါ
ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ကိန်း
အောင်း စမ္ပယ်တော်မူသတည်း။

ထိုအခါ သိင်္ဂီလ အမည်ရှိသော သူကြွယ်
သားသည် နံနက်စောစောထလျက် ရာဇဂြိုဟ်
မြို့တွင်းမှ ထွက်၍ စိုစွတ်သော အဝတ်၊ စိုစွတ်
သော ဦးဆံ၊ မြှောက်ချီသော လက်အုပ်ရှိသည်

မိခင်ဧရာဝတီ

ဖြစ်၍ အရှေ့အရပ်၊ တောင်အရပ်၊ အနောက်
အရပ်၊ မြောက်အရပ်၊ အောက်အရပ်၊ အထက်
အရပ် တည်းဟူသော အရပ်ဒီသာ ၆-မျက်နှာ
တို့ကို လှည့်လည်ကာ ရှိခိုးလျက်နေလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် နံနက် အခါ၌
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်အံ့သောငှာ
ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်မှထွက်၍ ရွှေစက်နှစ်လီ
ကြွချီတော်မူလတ်သော် အရပ်ဒီသာ ၆-မျက်နှာ
တို့ကို လှည့်လည်ကာ ရှိခိုး၍နေလေသော
သူကြွယ်သားကို ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

မိန့်တော်မူပုံ ။ ။ “သိင်္ဂီလ-ဟု နာမ

ထင်ရှား သူကြွယ်

သား... သင်သည် စိုစွတ်သော အဝတ်၊
စိုစွတ်သော ဦးဆံ၊ မြောက်ချီသော လက်အုပ်
ရှိသည်ဖြစ်၍ အရပ်ဒီသာ ၆-မျက်နှာတို့ကို
လှည့်လည်ကာ ရှိခိုးသည်ကား အကြောင်း
အသို့နည်း” ဟု မေးတော်မူလေ၏။

မိခင်ဧရာပတီ

ထိုအခါ သိင်္ဂီလ အမည်ရှိသော သူကြွယ်
သားက ဤသို့နားတော်လျှောက်၏။

လျှောက်ထားပုံ။ ။ “ဘုန်းတော် အလွန်
ကြီးမြတ်တော်မူ
လှသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား... အကျွန်ုပ်၏
အဖဖြစ်သူသည် ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွား
သေလွန်မည်ရှိရာ အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်၍ ‘ငါ၏
သားကြီး-ချစ်မငြီး... အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာ
တို့ကို ရိုသေစွာ စိတ်စွဲ၍ အမြဲရှိခိုးရစ်လော့’
ဟု အဆုံးစွန်စကားကို မှာကြားခဲ့ပါသည်။
ထိုအကြောင်းကြောင့် အဖမှာကြားခဲ့သော
အဆုံးစွန်စကားကို လေးစားကြည်ညို ပူဇော်
လို၍ စိုစွတ်သောအဝတ်၊ စိုစွတ်သောဦးဆံ၊
မြောက်ချီသော လက်အုပ် ရှိသည်ဖြစ်၍
အကျွန်ုပ်သည် အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာတို့ကို
လှည့်လည်ကာ ရှိခိုးရပါကြောင်းနှင့်” လျှောက်
ထားလေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ဤသို့ မိန့်တော်
မူ၏။

မိန့်တော်မူပုံ။ ။ “သိင်္ဂီလ-ဟု နာမ
ထင်ရှား သူကြွယ်
သား --အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာတို့ကို ရိုသေစွာ
စိတ်စွဲ၍ အမြဲရှိခိုးရစ်လော့-ဟု အဆုံးစွန်စကား
သင့်အဖ မှာကြားသော အရာသည် ရှေ့၊
နောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ အောက်၊ အထက်-
ဟူသော အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာတို့ကို မှာကြား
လိုသည်မဟုတ်၊ ငါဘုရား၏ သာသနာမှာလည်း
အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာရှိသည်၊ ထိုအရပ်ဒိသာ
၆-မျက်နှာတို့ကို ရိုသေစွာစိတ်စွဲ၍ အမြဲရှိခိုး
ရမည်-ဆိုသည်မှာလည်း လက်အုပ်ချီမိုး၍
ရှိခိုးသည်ကို မှာဆိုခဲ့သည် မဟုတ်” ဟု မိန့်တော်
မူလေ၏။

ထိုအခါ သိင်္ဂီလ သူကြွယ်သားက ဤသို့
နားတော်လျှောက်၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

လျှောက်ထားပုံ။ ။ “ဘုန်းတော်ကြီးလှ
သော မြတ်စွာ

ဘုရား... အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာ ဆိုသည်ကား
အဘယ်ကို ဆိုလိုပါသနည်း? ရိုသေစွာစိတ်စွဲ၍
အမြဲရှိခိုးရမည် ဆိုသည်ကား -အဘယ်သို့
ပြုသည်ကို ဆိုလိုပါသနည်း? ဤအရာကို
မလိမ္မာသူ အကျွန်ုပ်အား ကရုဏာရှေ့ထား၍
ဟောကြားဖော်ပြတော်မူပါ” ဟုလျှောက်ထား
တောင်းပန်ပြန်လေ၏။

ထိုအခါ အိမ်၌နေသူ လူ့ ဂဟဋ္ဌ အပေါင်း
တို့အား လူ့ကောင်းစင်စစ် ဖြစ်ဖို့အမှန် ကြည်
ရှောင်ရန်တရား တစ်ဆယ့်လေးပါးတို့နှင့်တကွ
သူကြွယ်သား တောင်းပန်ချက်ကို ဆက်လက်
ထုတ်ဖော် ဟောကြားတော်မူပေသတည်း။

|အမိ အဖ- စသည်ကို အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာ ဆိုသည်
အမိဝတ် အဖဝတ် စသည်ကို နေရာတကျပြုမူသည်၊ အရပ်
ဒိသာ ၆-မျက်နှာကို ရှိစွဲခြင်းမည်၏ ဟု အကျဉ်းမှတ်လင့်။|

နိဒါန်းပြီး၏

မိခင်ဧရာဝတီ

ဥဒ္ဒေသ သံပေါက်-၁၁

[ယခုအခါ ဝိယနိကာယ် သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်၌ သိင်္ဂါလအမည်ရှိသော ထိုသူကြွယ်သားအား မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားဆုံးမတော်မူအပ်သော ဝိဟိဝိနယတရားကို သံပေါက်လင်္ကာဖြင့် ကောင်းစွာဖော်ပြပေအံ့]

ရှောင်ကြဉ်ရမည့် ကမ္မကိလေသ တရား-၄-ပါးအကျဉ်း

- ၁။ သက်သတ်, ခိုးဝှက်၊ အိမ်ရာဖျက်၊ နှုတ်ထွက် မမှန်ငြား။
- ၂။ လေးတန်ညစ်ကျူ၊ မကောင်းမှု၊ မပြုကြဉ်ရှောင်ရှား။

အဂတိတရား-၄-ပါးအကျဉ်း

- ၃။ ချစ်, မုန်း, ကြောက်မှု၊ မသိမှု၊ လေးခုအလိုက်မှား။
- ၄။ အဂတိလေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ပြုရေးမှန်ဖြောင့်သား။

မိခင်ဧရာဝတီ

ပျက်စီးကြောင်းတရား-၆-ပါး အကျဉ်း

- ၅။ ယစ်မျိုးသောက်ကြူး၊ သဘင်ကြူး၊
လောင်းကြူး ညဉ့်လည်များ။
- ၆။ မိတ်ဆွေ မကောင်း၊ ပျင်းအားကောင်း၊
အကြောင်း ဤခြောက်ပါး။
- ၇။ ဥစ္စာမွဲရေး၊ မြန်မနေ့၊ ဝေးစွာ ကြည့်
ရှောင်ရှား။

အရပ်မျက်နှာ-၆-ပါးအကျဉ်း

- ၈။ မာတာပိတာ၊ ရှေ့ဒီသာ၊ ဆရာ
တောင်ရပ်ငြား။
- ၉။ သား၊ မယားလျှင်၊ အနောက်ခွင်၊
မိတ်သင် မြောက်အလား။
- ၁၀။ ကျွန်ကျေးအောက်ဟူ၊ အထက်မူ၊
သူမြတ် ရဟန်းပုဏ္ဏား။
- ၁၁။ အရပ်ဒီသာ၊ ခြောက်မျက်နှာ၊
လုံစွာဆိုပိတ်ထား။

ဥဒ္ဒေသသံပေါက် ၁၁-ပြီး၏

မိခင်ဧရာဝတီ

နိဒ္ဒေသ သံပေါက်-၂၈

ယစ်မျိုးသောက်စားမှု အပြစ်-၆-ပါး အကျယ်

၁။ ဥစ္စာပျက်ငြား၊ ခိုက်ရန်ပွဲ၊ များတုံ ရောဂါစု။
သတင်ယုတ်မာ၊ အရှက်ကွာ၊ ပညာဆုတ်ယုတ်မှု၊
ယစ်မျိုးကြူးငြား၊ သူတို့အား၊ ခြောက်ပါး
အပြစ်ရှု။

ညဉ့်အခါ လမ်းလျှောက်မှု အပြစ်-၆-ပါး အကျယ်

၂။ မိမိသား၊ မယား၊ ဥစ္စာအား၊ သုံးပါး
အစောင့်ဝေး။
မသင်္ကာဖွယ်၊ မှုရောက်လွယ်၊ သွယ်သွယ်
ဒုက္ခရှေး။
ညဉ့်လမ်းလျှောက်သူ၊ မတော်လူ၊ ပြစ်မှု
ခြောက်ပါးထွေး။

ပွဲသဘင်ကြူးမှု အပြစ်-၆-ပါး အကျယ်
၃။ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ ဝီးမုတ်ခြင်း၊ သာချင်း၊ ဇာတ်ဝတ္ထု။
လက်ခုပ်အိုးစည်၊ သဘင်လည်၊ ခြောက်မည်
အပြစ်စု။

လောင်းကစားကြူးမှု အပြစ်-၆-ပါး အကျယ်
၄။ နိုင်သူမှာ ရန်၊ ရှုံးပူပန်၊ အမှန် ဥစ္စာပြုန်း။
ပွဲလယ်စကား၊ မတည်ငြား၊ ထိမ်းမြား
ပယ်ရိုးထုံး။
မျိုးဆွေနှိပ်စက်၊ အံကြူးနက်၊ ခြောက်ချက်
အပြစ်နှုန်း။

ပျင်းရိခြင်း-၆-ပါး အကျယ်
၅။ အေးသည်ပူသည်၊ ဖိုချုပ်သည်နှင့် စောသည်၊
ဆာသည်၊ ပြည့်အင့်သည်၊
ခြောက်မည် လူပျင်းမျိုး။

မိတ်မကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း အပြစ်-၆-ပါး အကျယ်
 ၆။ အံကြူး၊ ထိကြူး၊ ယစ်မျိုးကြူး၊ သုံးဦး
 လူပျက်မျိုး။
 လိမ်လည် နှစ်ပါး၊ ခိုးသား၊ ဓားပြ၊
 ဤခြောက်ဝါ ပါပ မိတ်ဆွေမျိုး။

မိတ်ဆိုးမိတ်တု-၄-ယောက် အကျယ်
 ၇။ ယူမိတ်၊ နှုတ်မိတ်၊ ချစ်ယောင်မိတ်၊ ယုတ်မိတ်-
 မိတ်တုလေး။
 ရန်သူမိတ်ဆွေ၊ ဤလေးထွေ၊ ရှောင်လေ
 ကင်းစင်ဝေး။

အညဝတ္ထုဟရမိတ် လက္ခဏာ-၄-ပါး အကျယ်
 ၈။ ဆောင်ဖို့သာခဲ၊ အနဲပေးမှု၊ အများယူ၊
 ကြောက်မှု လာ၍ကပ်။
 သက်သက်ကိုယ်ကျိုး၊ ငဲ့သူမျိုး၊ မိတ်ဆိုး
 အညဒတ်။

ဝစီပရမမိတ် လက္ခဏာ-၄-ပါး အကျယ်
၉။ အတိတ်၊ နာဂတ်၊ မိတ်စေ့စပ်၊ နိရုတ်
ချီးပင့်မ။
အကြောင်းရှိသော်၊ ဒုက္ခဖော်၊ လေးပေါ်
ဝစီပရမ။

အနုပိယမိတ် လက္ခဏာ-၄-ပါး အကျယ်
၁၀။ မကောင်းလိုက်လျော၊ ကောင်းလိုက်လျော၊
ကောင်းပြော ရှေ့တွင်သာ။
မျက်ကွယ်ဆိုးမှု၊ အင်လေးခု၊ အနုပိယသာ။

အပါယသဟာယမိတ် လက္ခဏာ-၄-ပါး အကျယ်
၁၁။ ယစ်မျိုးသောက်ခန်း၊ လမ်းလျှောက်ခန်း၊
ပွဲလမ်း တစ်ဌာန။
ကစားမှုဝယ်၊ မိတ်ဖော်နွယ်၊ အပါယ်
သဟာယ။

၁၂ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ

မိတ်ကောင်း မိတ်စစ်-၄-ယောက် အကျယ်

၁၂။ ပြုမိတ်,တူမိတ်၊ ဆရာမိတ်၊ ညှာမိတ်-
မိတ်စစ်လေး။

ချစ်ဖော်မိတ်ဆွေ၊ ဤလေးထွေ၊ မကွေ
ပေါင်းဖို့ရေး။

သမာနသုခဂုက္ခမိတ် လက္ခဏာ-၄-ပါး အကျယ်

၁၃။ လျှို့ဝှက်မရှိ၊ လျှို့ဝှက်ဘိ၊ ဘေးရှိ မစွန့်လေ၊
မိတ်အတွက်မှန်၊ သက်မချန်၊ သမာန်
မိတ်ကြီးပေ။

အတ္တက္ခယမိတ် လက္ခဏာ-၄-ပါး အကျယ်

၁၄။ မကောင်းမြစ်တား၊ ကောင်းရာထား၊
ဟောကြား သိဖို့ရာ။

နတ်လမ်းပြညွှန်၊ ဤလေးတန်၊ အမှန်
အတ္တက္ခယ။

အနုကမ္ပတမိတ် လက္ခဏာ-၄-ပါး အကျယ်

၁၅။ မပွါးလျှင်စိုး၊ ပွါးလျှင်ဖြိုး၊ ကျိုးမဲ့ ပြောမခံ။
အကောင်းပြောလျှင်၊ မနောရွှင်၊ မိတ်
သင်အနုကံ။

ဥပကာရမိတ် လက္ခဏာ-၄-ပါး အကျယ်

၁၆။ အသက်ဥစ္စာ၊ စောင့်ရှောက်လာ၊ ကြောက်ခါ
ကယ်ဖော်ရ။
ကူဖွယ်ရှိမှု၊ တပိုးကူ၊ စင်ဖြူ ဥပကာရ။

သားသမီးတို့က ပြုရာသော ဝတ်-၅-ပါး အကျယ်

၁၇။ မွေးတုံမွေးမှု၊ ပြုဖွယ်ပြု၊ ကုလ မိုးနွယ်တည်။
ဆက်ခံအမွေ၊ သေလွန်ပေ၊ မျှဝေ
ဝတ်ငါးမည်။

မိ ဖ တို့က ပြုရာသော ဝတ်-၅-ပါး အကျယ်

၁၈။ မကောင်းမြစ်တား၊ ကောင်းရာထား၊
သင်ကြား တတ်ပညာ။

မိခင်ဧရာဝတီ

လျော်ရာအိမ်ပေး၊ အမွေပေး၊ ကျင့်ရေး
ဝတ်ငါးဖြာ။

တပည့်တို့က ပြုရာသောဝတ်-၅-ပါး အကျယ်
၁၉။ ထကြွ၊ ခစား၊ ကြားနာ၊ လုပ်ကျွေး၊
သင်အံ့မေး၊ ကျင့်ရေး ဝတ်ငါးဖြာ။

ဆရာသမားတို့က ပြုရာသောဝတ်-၅-ပါး အကျယ်
၂၀။ ယဉ်ကျေးစေမှု၊ မှတ်စေမှုနှင့်၊ တတ်မှု
မချန်၊ ပြန်၍ဆောင်နှင်း၊
ဘေးကင်းစေမှု၊ ဝတ်ငါးခု၊ ပြုလေ
မြတ်ဆရာ။

လင်ယောက်ျားတို့က ပြုရာသောဝတ်-၅-ပါး အကျယ်
၂၁။ မပေါ့စားမှု၊ နာဖွယ်မှုနှင့်၊ သူ့ကိုမကျူး၊
စိုးမျိုးလွဲထား၊
ဝတ်စားဆင်ယင်၊ ဤငါးအင်၊ လင်တို့
ပြုစမြဲ။

အိမ်သူမယားတို့က ပြုရာသောဝတ်-၅-ပါး အကျယ်
၂၂။ အိမ်ရေးတွင်ကျယ်၊ အိမ်ဝယ်လူပေါင်း၊
ကောင်းသားပြုအင်၊
စင်ကြယ်သီလ၊ ဓနစောင့်ထိန်း၊ မပြိန်း
မပျင်း၊ အရင်းတရား၊ ဝတ်ငါးပါး၊ မယား
ပြုစမြဲ။

အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ အမျိုးသားတို့က ပြုရာသော
ဝတ်-၅-ပါး အကျယ်

၂၃။ ပေးဝေမျှတ၊ ပီယနှုတ်ချို၊ ကျိုးလိုကျင့်မှု၊
ကိုယ်တူပြုခြင်း၊
မချွတ်ယွင်းစေ၊ ဤငါးထွေ၊ မိတ်ဆွေ
ကျင့်ဝတ်မျိုး။

အဆွေခင်ပွန်းတို့က ပြုရာသောဝတ်-၅-ပါး အကျယ်

၂၄။ အသက်၊ ဥစ္စာ၊ နှစ်ဖြာစောင့်ရှောက်၊
ကြောက်လျှင်ကြပ်မ၊

မိခင်ဧရာဝတီ

တူကွဘေးတွင်၊ သားစဉ်၊ မြေးဆက်၊
မြတ်နိုးချက်၊ မိတ်ဖက် ဝတ်ငါးမျိုး။

အရှင်ဖြစ်သူက ပြုရာသော ဝတ်-၅-ပါး အကျယ်
၂၅။ အားတန်ခိုင်းစေ၊ ကျေအောင်ပေးကျွေး၊
နာရေးပြုငြား၊
အစားကောင်းမျှ၊ လွတ်သင့်ကလွတ်၊
ကျင့်ဝတ်တရား၊ ဤငါးပါး၊ မှတ်သား
အရှင့်ဝတ်။

ကျွန်ဖြစ်သူက ပြုရာသောဝတ်-၅-ပါး အကျယ်
၂၆။ အလျင်ထမြောက်၊ နောက်မှအိပ်ရေး၊
ပေးမှလည်းယူ၊ ပြုမှုကောင်းတုံ၊
ဂုဏ်ကိုပြောကြား၊ ဤငါးပါး၊ မှတ်သား
ကျွန်တို့ဝတ်။

နိဗ္ဗေသ သံပေါက် - ၂၈ ၁၇

ဝါယကာတို့က ပြုရာသောဝတ်-၅-ပါး အကျယ်
၂၇။ မေတ္တာသုံးပါး တံခါးဟင်းလင်း၊ ကျွေးမွေးခြင်း၊
ငါးသင်း လူတို့ဝတ်။

ရသေ့ရဟန်းတို့က ပြုရာသောဝတ်-၆-ပါး အကျယ်
၂၈။ မကောင်းမြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်ကြား၊
သနားစိတ်နှူး၊
မကြားဖူးက၊ ပြသသွန်သင်၊ ကြားဖူး
လျှင်မူ၊ ချဲ့ထွင်ခွဲခြမ်း၊
နတ်လမ်းရှင်းလင်း၊ ဖော်ပြခြင်း၊ ခြောက်သင်း
ရှင်တို့ဝတ်။

နိဗ္ဗေသသံပေါက်-၂၈ ပြီး၏။

၁-၂- ဥဒ္ဓေသ သံပေါက်အဓိပ္ပါယ်

ကမ္မကိလေသ တရား ၄-ပါး

အကျဉ်းသံပေါက်လင်္ကာ၏ အဓိပ္ပါယ်
သရုပ်ကို ထုတ်ပြပေအံ့။

၁။ ပါဏာတိပါတ-သန်းဥ၊ ကြမ်းပိုးဥ-မှစ၍
အသက်ရှိသူ လူ၊ တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါမှန်သမျှ
ကို သတ်ဖြတ် ညှဉ်းဆဲခြင်း တစ်ပါး။

၂။ အဒိန္နာဒါန- သူတစ်ပါးတို့ ပိုင်ဆိုင်သော
ဥစ္စာကို အနိုင်အထက် နှိပ်စက်ခြောက်
ခြိမ်း တောင်းရမ်း ခွဲခန့်၍ ယူခြင်း၊ သူခိုး
ဓားပြတို့ကဲ့သို့ ခိုးဝှက် တိုက်ခိုက်၍ယူခြင်း၊
အမျိုးမျိုးသော လိမ်လည်နည်းတို့ဖြင့် လိမ်
လည်၍ ယူခြင်း၊ အမျိုးမျိုးသော စဉ်းလဲ
နည်းတို့ဖြင့် စဉ်းလဲ၍ ယူခြင်းတစ်ပါး။

၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ- ယောက်ျားတို့မှာ
မလွန်ကျူးအပ်သော နှစ်ကျိပ်သော မိန်းမ
တို့၌ ကျူးလွန်ခြင်း၊ လင်ရှိသော မိန်းမ

မိခင်ဧရာဝတီ

၁- ၂- ဥဒ္ဒေသ သံပေါက်အဓိပ္ပါယ် ၁၉

တို့မှာ မိမိလင်မှ တစ်ပါးသော ယောက်ျား
များနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း တစ်ပါး။

၄။ မုသာဝါဒ- မဟုတ်မမှန်သော စကားကို
ပြောဆိုခြင်းတစ်ပါး။

ဤ ၄-ပါးတို့ကို လောက၌ လူဆိုးလူညစ်
တို့ပြုကြသော အမှုမျိုးဖြစ်၍ ကမ္မကိလေသ
တရား ၄-ပါးဟူ၍ခေါ်၏။ လူဖြစ်သောသူသည်
လူဆိုးလူညစ် မဖြစ်ရအောင် ဤကမ္မကိလေသ
တရား ၄-ပါးတို့မှ အသက်ထက်ဆုံး လွတ်ကင်း
အောင် ကြံ့ရှောင်ရမည်-ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။
သည်ကိုရည်၍--

* သက်သတ်, ခိုးဝှက်၊ အိမ်ိရာဖျက်၊
နှုတ်ထွက်မမှန်ငြား။

* လေးတန်ညစ်ကျ၊ မကောင်းမှု၊
မပြုကြံ့ရှောင်ရှား။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

ကမ္မကိလေသ တရား ၄-ပါးပြီး၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

၃-၄- ဥဒ္ဓေသ သံပေါက် အဓိပ္ပာယ်

အဂတိတရား ၄-ပါး

၁။ ဆန္ဒာဂတိ = လူ့မျက်နှာကို သော်လည်းကောင်း၊ တံစိုးလက်ဆောင်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဝဲကွက်သည့် အတွက်ကြောင့် မတော်မတရားသော အမှုကို ပြုခြင်းတစ်ပါး။

၂။ ဒေါသာဂတိ = မုန်းသည့် အတွက်ကြောင့် မတော်မတရားသော အမှုကို ပြုခြင်း တစ်ပါး။

၃။ ဘယာဂတိ = ကြောက်သည့်အတွက်ကြောင့် မတော်မတရားသော အမှုကို ပြုခြင်း တစ်ပါး။

၄။ မောဟာဂတိ = တရားလမ်းမှန်ကို မသိသည့် အတွက်ကြောင့် မတော်မတရားသော အမှုကို ပြုခြင်းတစ်ပါး။

ဤ ၄-ပါးတို့ကို မိမိကိုယ်၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို အလေးမပြုကြသော လူယုတ်လူညံတို့၏ မသင့်မလျော် မတော် မတရားသော လိုက်စားမှုများဖြစ်၍ အဂတိတရား ၄-ပါးဟူ၍ ခေါ်၏။ ။

၅-၆-၇ ဥဒ္ဒေသ သံပေါက်အဓိပ္ပါယ် ၂၁

လူဖြစ်သောသူသည် သူယုတ်သူညံ့မဖြစ်ရလေ
အောင် ဤအဂတိတရား ၄-ပါးတို့မှ အသက်
ထက်ဆုံး လွတ်ကင်းအောင် ကြံဉ်ရှောင်ရမည်-
ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

သည်ကိုရည်၍--

* ချစ် , မုန်း, ကြောက်မှု၊ မသိမှု၊ လေးခု
အလိုက်မှား။

* အဂတိလေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ပြုရေး
မှန်ဖြောင့်သား။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အဂတိတရား ၄-ပါးပြီး၏။

၅-၆-၇- ဥဒ္ဒေသ သံပေါက် အဓိပ္ပါယ်

ပျက်စီးကြောင်းတရား ၆-ပါး

၁။ သုရာမေရယမဇ္ဇပါန- သေရည်မျိုး, သေရက်
မျိုး, ယစ်မျိုးသောက်စားခြင်း တစ်ပါး။

မိခင်ဧရာဝတီ

၂။ ဝိကာလ ဝိသိခါစရိယာ = ညအခါ၌
လမ်းလျှောက်လေ့ရှိခြင်း တစ်ပါး။

၃။ သမဇ္ဇာဘိစရဏာ = ပွဲလမ်းသဘင် ပျော်ရွှင်
လိုက်စားကြူးခြင်း တစ်ပါး။

၄။ ဇူတပ္ပမာဒဋ္ဌာန = ကုသိုလ်ရေး၊ လိမ္မာရေး၊
ဥစ္စာစီးပွားရေးတို့၌ မေ့လျော့ ပေါ့စား
ကြောင်းဖြစ်သော အလောင်းအစား
ကစားလေ့ရှိခြင်းတစ်ပါး။

၅။ အာလသျာနုယောဂ = အလုပ်အကိုင်
ပျင်းရိခြင်းနှင့် အမြဲယှဉ်ခြင်း တစ်ပါး။

၆။ ပါပမိတ္တတာ = မိတ်ဆွေမကောင်းနှင့်
ပေါင်းဖော်ခြင်း တစ်ပါး။

ဤ ၆-ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးနှင့်ယှဉ်သော
သူအား မရသေးသော ဥစ္စာစည်းစိမ် ဂုဏ်သိရ်
ကျက်သရေတို့ကိုလည်း ရနိုင်ခွင့်မရှိ၊ ရရှိသော
ဥစ္စာစည်းစိမ် ဂုဏ်သိရ်ကျက်သရေတို့ကိုလည်း
တိုးပွားစေရန် အခွင့်မရှိ၊ တစ်နေ့တစ်ခြား
ပျက်ပြားဆုံးရှုံးခွင့်သာရှိ၏။

၅-၆-၇ ဥဒ္ဒေသ သံပေါက်အဓိပ္ပါယ် ၂၃

ထို့ကြောင့် လူဖြစ်သောသူသည် ဤ ၆-ပါး
သော ဌာနတို့ကို အသက်ထက်ဆုံး လွတ်ကင်း
အောင် ကြဉ်ရှောင်ရမည်-ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။
သည်ကိုရည်၍ -

- * ယစ်မျိုးသောက်ကြူး၊ သဘင်ကြူး၊
လောင်းကြူး ညဉ့်လည်များ။
- * မိတ်ဆွေမကောင်း၊ ပျင်းအားကောင်း၊
အကြောင်း ဤ ၆-ပါး။
- * ဥစ္စာမဲ့ရေး၊ မြန်မနေ့၊ ဝေးစွာ
ကြဉ်ရှောင်ရှား။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

[ကဗျာဖြစ်၍ ရှေ့၊ နောက်အစဉ် ရွှေ့လျက်
ရှိသည်၊ ဤ ၆-ပါးကိုပင် အစဉ်အတိုင်း
အကျယ် ထုတ်ဖော်၍ ဟောတော်မူ၏။]

ပျက်စီးကြောင်းတရား ၆-ပါး ပြီး၏။

နိဓဒ္ဒသ သံပေါက်လင်္ကာ အဓိပ္ပါယ်

- ယစ်မျိုးသောက်စားမှု အပြစ် ၆-ပါး
- ၁။ သန္နိဋ္ဌိက နေဇာနီ - ယခုမျက်မှောက်
ဘဝမှာ ဥစ္စာ ပြုန်းတီးခြင်းတစ်ပါး။
 - ၂။ ကလဟပ္ပဝဗ္ဗနီ - ခိုက်ရန်ဒေါသ ပွားများ
ခြင်းတစ်ပါး။
 - ၃။ ရောဂါနံ အာယတနံ - ရောဂါဆိုး၊ အနာ
ဆိုးတို့ ပေါ်ပေါက် ပွားများရန် အကြောင်း
ဖြစ်ခြင်းတစ်ပါး။
 - ၄။ အင်္ဂိတ္တိသဉ္စနနီ - အကျော်အစောမဲ့ခြင်းကို
ဖြစ်စေခြင်းတစ်ပါး။
 - ၅။ ကောပိနဝိဒ္ဓံသနီ - အရှက်ကွဲရာ ကိုယ်အင်္ဂါ
ကို ဖော်ပြခြင်းတစ်ပါး။
 - ၆။ ပညာယဒုဗ္ဗလီကရဏီ - အသိအလိမ္မာ
ဉာဏ်ပညာ ယုတ်လျော့ခြင်းကို ပြုခြင်း
တစ်ပါး။

နိဒ္ဒေသ သံပေါက်လင်္ကာအဓိပ္ပါယ် ၂၅

သည်ကိုရည်၍ -

- * ဥစ္စာပျက်ပြား၊ ခိုက်ရန်ပွား၊ များတုံ
ရောဂါစု။
- * သတင်းယုတ်မာ၊ အရှက်ကွာ၊ ပညာ
ဆုတ်ယုတ်မှု။
- * ယစ်မျိုးကြူးငြား၊ သူတို့အား၊
ခြောက်ပါး အပြစ်ရှု။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

ယစ်မျိုးသောက်စားမှုအပြစ် ၆ ပါး ပြီး၏။

ညအခါ လမ်းလျှောက်မှုအပြစ် ၆- ပါး

- ၁။ အတ္တ အဂုတ္တ-မိမိ၏ အသက်အန္တရာယ်မှ
အစောင့်အရှောက်ကင်းခြင်းတစ်ပါး။
- ၂။ ပုတ္တဒါရ အဂုတ္တ- သား၊ သမီး၊ သား
မယားတို့ ကသောက်ကရောက် ဖောက်ပြန်
ပျက်ပြားခွင့်မှ အစောင့်အရှောက် ကင်းခြင်း
တစ်ပါး။

မိခင်ဧရာဝတီ

၂၆ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ

၃။ သာပတေယျ အဂုတ္တံ - ဥစ္စာ ဓန
အန္တရာယ်မှ အစောင့်အရှောက်ကင်းခြင်း
တစ်ပါး။

၄။ သင်္ကီယံ - ထိုသူ၌ သူတစ်ပါးတို့ မယုံ
သင်္ကာများခြင်းတစ်ပါး။

၅။ အဘူတဝစန ရူဟနာ - သူတစ်ပါးတို့
မဟုတ်မတရား စွဲဆိုသော်လည်း အဟုတ်
ဖြစ်၍ မှုပြစ်မင်းဒဏ် ရောက်လွယ်ခြင်း
တစ်ပါး။

၆။ ဗဟုဒုက္ခ ပုရက္ခာရံ - ဒုက္ခအမျိုးမျိုး
တွေ့ကြုံရန် ရှေးရှုလျက်ရှိနေခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍--

* မိမိသားမယား၊ ဥစ္စာအား၊ သုံးပါး
အစောင့်ဝေး။

* မသင်္ကာဖွယ်၊ မှုရောက်လွယ်၊ သွယ်သွယ်
ဒုက္ခရှေး။

* ညဉ့်လမ်းလျှောက်သူ၊ မတော်လူ၊
ပြစ်မှု ခြောက်ပါးထွေး။

မိခင်ဧရာဝတီ

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

ညအခါလမ်းလျောက်မှုအပြစ် ၆- ပါးပြီး၏။

ပွဲလမ်းသဘင်ကြူးမှု အပြစ် ၆-ပါး

၁။ ကွ နှစ်-ကပွဲ၊ ခုန်ပွဲတို့၌ နေ့၊ ရက်ကုန်ဆုံး၍
နေသဖြင့် ကုသိုလ်ရေး၊ လိမ္မာရေး၊ ဥစ္စာ
စီးပွားရေး လစ်လပ်ခြင်းတစ်ပါး။

၂။ ကွ ဂီတံ -သီချင်း သီပွဲ ဆိုပွဲတို့၌ နေ့၊ ရက်
ကုန်ဆုံး၍နေသဖြင့် ကုသိုလ်ရေး၊ လိမ္မာ
ရေး၊ ဥစ္စာစီးပွားရေး လစ်လပ်ခြင်းတစ်ပါး။

၃။ ကွ ဝါဒိတံ -တီးပွဲ၊ မှတ်ပွဲတို့၌ နေ့၊ ရက်
ကုန်ဆုံး၍နေသဖြင့် ကုသိုလ်ရေး၊ လိမ္မာ
ရေး၊ ဥစ္စာစီးပွားရေး လစ်လပ်ခြင်းတစ်ပါး။

၄။ ကွ အက္ခာနံ -ရာမ၊ အီနောင်၊ ငွေတောင်၊
ဘာရတ အစရှိသော သမ္ပပ္ပလာပ အင်္ဂါ
ဒဏ္ဍာရီဇာတ်ဝတ္ထုတို့ကို ဖွဲ့ဆိုပြောဟောသော
သာချင်း ပွဲတို့၌ နေ့၊ ရက် ကုန်ဆုံး၍

မိခင်ဧရာဝတီ

နေသဖြင့် ကုသိုလ်ရေး၊ လိမ္မာရေး၊ ဥစ္စာ
စီးပွားရေး လစ်လပ်ခြင်းတစ်ပါး။

၅။ ကွ ပါဏိသရံ = လက်ခုတ်တီးနှင့် အရပ်ပွဲတို့၌
နေ့၊ ရက် ကုန်ဆုံး၍ နေသဖြင့် အရေး
သုံးပါး လစ်လပ်ခြင်းတစ်ပါး။

၆။ ကွ ကုမ္မထုနံ = အိုးစည်ပွဲတို့၌ နေ့၊ ရက်
ကုန်ဆုံး၍ နေသဖြင့် အရေးသုံးပါး
လစ်လပ်ခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍ -

* ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊
သာချင်း ဇာတ်ဝတ္ထု။

* လက်ခုတ်၊ အိုးစည်၊ သဘင်လည်၊
ခြောက်မည် အပြစ်စု။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

ဤကဗျာတို့၌ သဘင်လည် ဆိုသည်ကား
ပွဲလမ်းသဘင်ရှိတိုင်း လှည့်လည်လိုက်စားသူ
ဆိုလိုသည်။ 'ကွနစ္စံ' စသည်၌ 'ကွ-အဘယ်
အရပ်၌။ နစ္စံ- ကပွဲ ခုန်ပွဲ ရှိသနည်း' စသည်ဖြင့်

နိဗ္ဗေသ သံပေါက်လင်္ကာအဓိပ္ပါယ် ၂၉

အနက်ဆိုလေ။ ဘယ်မှာ ကပွဲရှိသနည်း၊ ဘယ်မှာ သီပွဲရှိသနည်း ဟု ပွဲစိတ်၊ ပွဲစကားနှင့်ပင် နေ၊ ရက်ကုန်မျော၍နေပုံကို ပြဆိုသော စကားမျိုး တည်း။

ပွဲလမ်းသဘင်ကြူးမှု အပြစ် ၆-ပါး ပြီး၏။

လောင်းကစားကြူးမှု အပြစ် ၆-ပါး

- ၁။ ဇယဝေရံ ပသဝတိ- နိုင်သောသူမှာ ရှုံးသောသူတို့က ငြိုးမှုအတွက် ရန်ပွားခြင်း တစ်ပါး။
- ၂။ ဇိနောဝိတ္တသောကီ- ရှုံးသောသူမှာ ကုန်သောဥစ္စာအတွက် စိတ်မကျေအေးနိုင်ခြင်း တစ်ပါး။
- ၃။ သန္နိဋ္ဌိက ဓနဇာနိ- ယခု မျက်မှောက်ဘဝမှာ ဥစ္စာပြုန်းတီးတတ်ခြင်းတစ်ပါး။
- ၄။ ဝစန နရူဟနာ- လွတ်ရုံးစသော သဘင်အလယ်၌ ထိုသူ့စကား မအောင်ရာခြင်း မိခင်ဧရာဝတီ

တစ်ပါး။

၅။ မိတ္တာမစ္စပရိဘူတ- ဆွေမျိုးညှတိတို့၏
ကရုဏာဒေါသ ရှုတ်ချ နှိပ်နယ်မှုကို ခံခြင်း
တစ်ပါး။

၆။ အာဝါဟဝိဝါဟဝဇ္ဇနာ- ထိမ်းမြားမှုမှ
အပပြု၍ ကြည်ရှောင်ခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍ -

* နိုင်သူ့မှာရန်၊ ရှုံးပူပန်၊ အမြန်
ဥစ္စာပြုန်း။

* ပွဲလယ်စကား၊ မတည်ငြား၊ ထိမ်းမြား
ပယ်ရိုးထုံး။

* မျိုးဆွေနှိပ်စက်၊ အန်ကြူးနက်၊
ခြောက်ချက် အပြစ်နှုန်း။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

လောင်းကစားကြူးမှု အပြစ် ၆-ပါးပြီး၏။

နိဒ္ဒေသ သံပေါက်လင်္ကာအဓိပ္ပာယ် ၃၁

ပျင်းရိခြင်း အပြစ် ၆-ပါး

- ၁။ အတိ သီတံ- ချမ်းအေးလှသေးသည် ဟူ၍ အလုပ်လစ်ဟင်းခြင်းတစ်ပါး။
- ၂။ အတိဥက္ကံ- ပူလှသေးသည် ဟူ၍ အလုပ်လစ်ဟင်းခြင်းတစ်ပါး။
- ၃။ အတိသာယံ- မိုးချုပ်လှပြီ ဟူ၍ အလုပ်လစ်ဟင်းခြင်းတစ်ပါး။
- ၄။ အတိပါတော- စောလှသေးသည် ဟူ၍ အလုပ်လစ်ဟင်းခြင်းတစ်ပါး။
- ၅။ အတိဆာတော- ဆာမွတ်လှသေးသည် ဟူ၍ အလုပ်လစ်ဟင်းခြင်းတစ်ပါး။
- ၆။ အတိဓာတော- ထမင်းစားပြီးခါစဖြစ်၍ ဝမ်းအင့်သေးသည် ဟူ၍ အလုပ်လစ်ဟင်းခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

* အေးသည်၊ ပူသည်၊ မိုးချုပ်သည်နှင့်၊
 စောသည်၊ ဆာသည်၊ ပြည့်အင့်သည်၊

မိခင်ဧရာဝတီ

ခြောက်မည် လူပျင်းမိုး။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ၆-ပါး ပြီး၏။

မိတ်မကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း အပြစ် ၆-ပါး

၁။ ဓုတ္တမိတ္တ - အလောင်းအစား ကစားကြူး
သူတို့နှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းတစ်ပါး။

၂။ သောဏ္ဏမိတ္တ - မိန်းမကြူးသူ၊ အစားကြူး
သူတို့နှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းတစ်ပါး။

၃။ ဝိပါသမိတ္တ - အသောက်ကြူးသူတို့နှင့်
ပေါင်းဖက်ခြင်းတစ်ပါး။

၄။ နေကတိကမိတ္တ - ရွှေတု၊ ငွေတု စသည်ပြု၍
လိမ်လည်လေ့ရှိသော လူလိမ်တို့နှင့် ပေါင်း
ဖက်ခြင်းတစ်ပါး။

၅။ ဝဇ္ဇကမိတ္တ - ထိုမှတစ်ပါးသော စဉ်းလဲ
လှည့်ပတ်လေ့ရှိသောသူ လူကောက်လူညစ်
တို့နှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းတစ်ပါး။

မိခင်ဧရာဝတီ

နိဒ္ဒေသ သံပေါက်လင်္ကာအဓိပ္ပာယ် ၃၃

၆။ သာဟသိကမိတ္တ-ဓားပြ၊ သူ့ခိုး၊ လူ့ဆိုး၊
လူ့သွမ်း၊ လူ့သရမ်းတို့နှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်း
တစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

* အံကြူး၊ ထိကြူး၊ ယစ်မျိုးကြူး၊ သုံးဦး
လူပျက်မျိုး။

* လိမ်လည်နှစ်ပါး၊ ခိုးသား၊ ဓားပြ၊
ဤခြောက်ဝ၊ ပါပ မိတ်ဆွေမျိုး။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

ဤကဗျာတို့၌ ထိကြူး ဆိုသည်ကား
ဣတ္ထိကြူးကို ဆိုလိုသည်။ ။ လိမ်လည်နှစ်ပါးဆို
သည်ကား လိမ်လည်ခြင်း စဉ်းလဲခြင်း နှစ်ပါးကို
ဆိုသည်။ ။ ရွှေလိမ်၊ ငွေလိမ် စသည်ကို
လိမ်လည်ခြင်းဆိုသည်။ အချိန်စဉ်းလဲခြင်း၊ အချင်
စဉ်းလဲခြင်း၊ အလေးစဉ်းလဲခြင်း၊ တောင်းစဉ်း
လဲခြင်း စသည်ကို စဉ်းလဲခြင်းဆိုသည်။

မိတ်မကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း အပြစ်-၆-ပါး ပြီး၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

မိတ်ဆိုး၊ မိတ်တု ၄-ယောက်

၁။ အညဒတ္ထုဟရမိတ် - စင်စစ် ယူဆောင်
သော အဆွေခင်ပွန်း။

(မိမိကို ပေးကမ်းထောက်ပံ့မည့်သူမဟုတ်၊ ယူမည့်
သူ သက်သက်သာ ဟူလိုသည်။)

၂။ ဝစီပရမမိတ် - စကားလျှင် အတိုင်းအရှည်
ရှိသော အဆွေခင်ပွန်း။

(ပေးကမ်းမှု၌ လက်ကားမပါ၊ ပါးစပ်ပြောသာ
ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ဟူလိုသည်။)

၃။ အနုပိယဘာဏီမိတ် - ရှေ့မျက်မှောက်
တွင်သာ ချစ်ခင်ယောင်ပြု၍ အလိုက်
ပေါင်းသော အဆွေခင်ပွန်း။

၄။ အပါယသဟာယမိတ် - ယုတ်မာသော အမှု
တို့၌ အဖော်သဟဲရသော အဆွေခင်ပွန်း။

(သတ်ဖော်၊ ဖြတ်ဖော်၊ တိုက်ဖော်၊ မိုက်ဖော်၊ မဲဖော်-
အဆွေခင်ပွန်း ဟူလိုသည်။)

ဤ ၄-ယောက်သော သူတို့သည် အကျိုးမဲ့ဖို့
သာ ဖြစ်ကြကုန်သောကြောင့် အဆွေခင်ပွန်း

မိခင်ဧရာဝတီ

နိဒ္ဒေသ သံပေါက်လင်္ကာအဓိပ္ပါယ် ၃၅

အစစ် မဟုတ်ကြကုန် ခင်ပွန်းတု၊ ခင်ပွန်းယောင်
ဆောင်ကြသော ရန်သူတို့သာတည်း၊ ဝေးစွာ
ရှောင်ကြရာ၏။

သည်ကိုရည်၍ -

* ယူမိတ်၊ နှုတ်မိတ်၊ ချစ်ယောင်မိတ်၊
ယုတ်မိတ်-မိတ်တုလေး။

* ရန်သူမိတ်ဆွေ၊ ဤလေးထွေ၊
ရှောင်လေ ကင်းစင်ဝေး။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

[ဤရန်သူမိတ် ၄-ယောက်တို့၏ လက္ခဏာ
ကို အကျယ် ဟောတော်မူ၏။]

၁။ အညဝတ္ထုဟရမိတ်၏ လက္ခဏာ ၄-ပါး

၁။ ပေးမည်ဟူ၍ မကြံ၊ ရသာတိုင်း ဆောင်ယူ
ခြင်း လက္ခဏာတစ်ပါး။

၂။ အနည်းငယ်ပေး၍ အများယူခြင်း လက္ခဏာ
တစ်ပါး။

၃၆။ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ

၃။ မလ္လသာလှမှ ကိစ္စကိုဆောင်ရွက်ခြင်း လက္ခဏာ
တစ်ပါး။

၄။ မိမိအကျိုးကိုငဲ့၍ သာ ပေါင်းဖော်ခြင်း
လက္ခဏာတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

* ဆောင်ဖို့သာခဲ၊ အနဲပေးမှု၊ အများယူ၊
ကြောက်မှုလာ၍ကပ်။

* သက်သက်ကိုယ်ကျိုး၊ ငဲ့သူမျိုး၊ မိတ်ဆိုး
အညဒတ်။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

၂။ ဝစီပရမမိတ်၏ လက္ခဏာ ၄-ပါး

၁။ အတိတ်နှင့် လောကွတ်ပြုခြင်း တစ်ပါး။

၂။ အနာဂတ်နှင့် လောကွတ်ပြုခြင်းတစ်ပါး။

၃။ အကျိုးမရှိ နိရတ္ထကဖြစ်သော အခွင့်နှင့်
သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှင့်ခြင်းတစ်ပါး။

၄။ မိတ်ဆွေဖြစ်သည့် ကူညီရန် အခွင့်ရှိလာ
လျှင် မိမိ၌ ပျက်စီးမှုကိုပြုခြင်းတစ်ပါး။

နိဒ္ဒေသ သံပေါက်လင်္ကာအဓိပ္ပါယ် ၃၇

သည်ကိုရည်၍-

* အတိတ်၊ နာဂတ်၊ မိတ်စေ့စပ်၊ နိရုတ်
ချီးပင့်မ။

* အကြောင်းရှိသော်၊ ဒုက္ခဖော်၊
လေးပေါ် ဝစီပရမ။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အတိတ်နှင့်လောကွတ်ပြုခြင်း- ဆိုသည်
ကား မိတ်ဆွေဖြစ်သူက ကိစ္စဆိုက်တိုက်သည်
နှင့် ပေးနှင့်ပါ၊ ချေးနှင့်ပါဟု လာလျှင် ရှိတုန်း
အခါက သင့်ကိုမျှော်ပါ၏။ သင်မလာခဲ့၊ ယခုမှာ
ကုန်၍သွားပါပြီဟု ရှိသည်ကို မပေးလို၊ မချေး
လို၍ အတိတ်နှင့် လောကွတ်ပြုခြင်းတည်း။

အနာဂတ်နှင့် လောကွတ်ပြုခြင်း- ဆို
သည်ကား ရှိလျက်နှင့်မပေးလို၍ ယခုမရှိခိုက်
ကြုံရလေခြင်း၊ မပေးရလေခြင်း၊ နောင်ရှိသော
အခါ လာခဲ့ပါဟု အနာဂတ်နှင့် လောကွတ်ပြု
ခြင်းတည်း။ နောက်လာပြန်လျှင်လည်း တစ်မျိုး
လွဲ၍ ပြောပြန်လတ္တံ့။

မိခင်ဧရာဝတီ

အကျိုးမရှိ နိရတ္တကဖြစ်သောအခွင့်နှင့် သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှင့်ခြင်း-ဆိုသည်ကား ထိုသို့ ပြည့် ပြည့်စုံစုံရှိ၍ မယူလိုမှန်းသိသောအခါ ငါ့မှာ ငွေရှိပါသည်။ အလိုရှိလျှင်ယူ၍ သုံးနှင့်ပါ- ဟုပေး၏။ ထိုသို့ မပြည့်မစုံရှိ၍ လိုချင်မှန်း သိသောအခါ ငွေမရှိဟု ဝှက်၏။ မစားနိုင်သော အခါ စားပါ၊ စားပါ ဟုပေး၏။ စားနိုင်၊ သောက်နိုင်သောအခါ ဝှက်၏။ ရွက်ဆောင်ရန် အကြောင်းကိစ္စ မရှိသောအခါ အကြောင်းကိစ္စ ရှိလျှင်ဆောင်ရွက်လိုဟန်ပြု၍ ခုတင်ခု လာ၏။ အကြောင်းကိစ္စ တကယ်ရှိလာလျှင် ကိစ္စ တစ်ပါးနှင့် အသံပေး၍ ဝေးရာသို့ ထွက်ရှောင် ရှား၏။ အကြောင်းကိစ္စပြီးငြိမ်းမှ ပြန်လာ၍ ငါတို့မရှိခိုက်ဖြင့် ကြံကြိုက်ရလေခြင်းဟု နောင်တစကား များစွာပြောဆို၏။

ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် အကျိုးမရှိ နိရတ္တက ဖြစ်သော အခွင့်နှင့်သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှင့်ခြင်း အမှု သည် လောက၌ အလွန်များ၏။ စိတ်နှလုံး မဖြူ

နိဒ္ဒေသ သံပေါက်လင်္ကာအဓိပ္ပါယ် ၃၉

ဖြောင့် နှုတ်ပရိယာယ်ထူလှသော လူကောက်တို့
အမှုမျိုးတည်း။

မိတ်ဆွေဖြစ်သူ၌ ကူညီရန် အခွင့်ရှိလာ
လျှင် မိမိ၌ ပျက်စီးမှုကိုပြခြင်း-ဆိုသည်ကား
ခေါင်းကိုက်လေယောင်ပြခြင်း၊ ဝမ်းနာလေ
ယောင်ပြခြင်း၊ စီးပွားပျက်လေယောင်ပြခြင်း
အစရှိသည်တည်း။

၃။ အနုပိယမိတ်၏ လက္ခဏာ ၄-ပါး

၁။ မကောင်းမှု၌လည်း ဤအမှုကို ပြုလိုသည်
ဟုဆိုလျှင် ပြုသာပြုဟု လိုက်လျောခြင်း
တစ်ပါး။

၂။ ကောင်းမှု၌လည်း ပြုသာပြုဟု လိုက်လျော
ခြင်းတစ်ပါး။

၃။ မျက်မှောက်၌ ကောင်းစကားပြောခြင်း
တစ်ပါး ။

၄။ မျက်ကွယ်၌ ဆိုးစကားပြောခြင်းတစ်ပါး။
ဤ ၄-ပါးတည်း။

မိခင်ဧရာဝတီ

သည်ကိုရည်၍-

* မကောင်း လိုက်လျော၊ ကောင်း
လိုက်လျော၊ ကောင်းပြော ရှေ့တွင်သာ။

* မျက် ကွယ် ဆိုးမှု၊ အင် လေးခု၊
အနုပိယသာ။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

- ၄။ အပါယ သဟာယမိတ်၏ လက္ခဏာ ၄-ပါး
- ၁။ ယစ်မျိုးသောက်စားမှု၌ အဖော်သဟဲရခြင်း
တစ်ပါး။
- ၂။ ည လမ်းလျှောက်မှု၌ အဖော်သဟဲရခြင်း
တစ်ပါး။
- ၃။ သဘင်ပွဲလမ်းကို လိုက်စားမှု၌ အဖော်
သဟဲရခြင်းတစ်ပါး။
- ၄။ အလောင်းအစား ကစားမှု၌ အဖော်သဟဲ
ရခြင်းတစ်ပါး။

နိဒ္ဒေသ သံပေါက်လင်္ကာအဓိပ္ပါယ် ၄၁

သည်ကိုရည်၍-

* ယစ်မျိုးသောက်ခန်း၊ လမ်းလျှောက်
ခန်း၊ ပွဲလမ်း တစ်ဌာန။

* ကစားမှုဝယ်၊ မိတ်ဖော်နွယ်၊ အပါယ်
သဟာယ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အသက်ထက်ဆုံး ဝေးစွာကြည့်ရှောင်ရာသော
မိတ်ဆိုး၊ မိတ်တု ၄-ပါးပြီး၏။

မိတ်ကောင်း-မိတ်စစ် ၄-ယောက်

| မိတ်ဆိုး ၄-ပါးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသက်ထက်ဆုံး
မကွေမကွာ ပေါင်းဖော်ရာသော မိတ်ကောင်း မိတ်စစ်
၄-ပါးကို ဟောတော်မူ၏|

၁။ သမာနသုခ ဒုက္ခမိတ် = ချမ်းသာအတူ၊
ဆင်းရဲအတူ ဆင်းရဲဖော် ချမ်းသာဖက်
ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်း။

မိခင်ဧရာဝတီ

၂။ အတ္တက္ခယီမိတ်-မကောင်းမြစ်တာ ကောင်း
ရာပြညွှန်းသော အဆွေခင်ပွန်း။

၃။ အနုကမ္မကမိတ်-အခါခပ်သိမ်း မိမိကို၊
ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ သနားညှာတာခြင်း
ရှိသော အဆွေခင်ပွန်း။

၄။ ဥပကာရမိတ်- မိမိအား ကျေးဇူးပြုသမား
ကြီး သက်သက်ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်း။

သည်ကိုရည်၍-

* ပြုမိတ်၊ တူမိတ်၊ ဆရာမိတ်၊ ညှာမိတ်-
မိတ်စစ်လေး။

* ချစ်ဖော်မိတ်ဆွေ၊ ဤလေးထွေ၊ မကွေ
ပေါင်းဖို့ရေး။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

[ဤ မိတ်ကောင်း မိတ်စစ် ၄-ယောက်တို့၏
လက္ခဏာကိုလည်း အကျယ်ဟောတော်မူ၏]

နိဒ္ဒေသ သံပေါက်လင်္ကာအဓိပ္ပါယ် ၄၃

၁။ သမာန သုခ ဒုက္ခမိတ်၏ လက္ခဏာ ၄-ပါး

၁။ သူ၏လျှို့ဝှက်အပ်သော အမှုကို မိမိ၌
လျှို့ဝှက်ခြင်းတစ်ပါး။

၂။ မိမိလျှို့ဝှက်အပ်သောအမှုကို သူတစ်ပါးတို့
မသိရအောင် လျှို့ဝှက်ခြင်းတစ်ပါး။

၃။ ဘေးတွေ့သောအခါ မိမိကို မစွန့်ခြင်း
တစ်ပါး။

၄။ သူ့အသက်ကိုပင် စွန့်၍ မိမိအကျိုးကို
ရွက်ဆောင်ခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

* လျှို့ဝှက်မရှိ၊ လျှို့ဝှက်ဘိ၊ ဘေးရှိ
မစွန့်လေ။

* မိတ်အတွက်မှန်၊ သက်မချန်၊ သမာန်
မိတ်ကြီးပေ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

၂။ အတ္ထက္ခာယိမိတ်၏ လက္ခဏာ ၄-ပါး

၁။ မကောင်းမှုကို မပြုရအောင် တားမြစ်ခြင်း
တစ်ပါး။

၂။ ကောင်းမှု၌ တည်စေခြင်းတစ်ပါး။

၃။ မကြားဘူး၊ မသိဘူးသောတရားကို ကြားဖို့၊
သိဖို့ရာဟောကြားခြင်းတစ်ပါး။

၄။ ဒါန၊ သီလအစရှိသော နတ်ရွာလမ်း
ကြောင်းကို ညွှန်ပြခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

- * မကောင်းမြစ်တား၊ ကောင်းရာထား၊
ဟောကြား သိဖို့ရာ။
- * နတ်လမ်းပြညွှန်၊ ဤလေးတန်၊ အမှန်
အတ္ထက္ခာ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

၃။ အနုကမ္မကမိတ်၏ လက္ခဏာ ၄-ပါး

၁။ မိမိ၌ အကျိုးစီးပွား မဖြစ်ထွန်းလျှင် သူ
မနှစ်သက်နိုင်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း တစ်ပါး။

မိခင်ဧရာဝတီ

နိဗ္ဗေသ သံပေါက်လင်္ကာအဓိပ္ပါယ် ၄၅

၂။ မိမိ၌ အကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းလျှင် သူ
နှစ်သက်ခြင်း၊ စိတ်အလိုပြည့်ဖြိုးခြင်း တစ်ပါး။

၃။ မိမိ၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို သူတစ်ပါးပြောဆိုလျှင်
တားမြစ်ခြင်းတစ်ပါး။

၄။ မိမိ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သူတစ်ပါးပြောကြား
လျှင် ပြောပသူကို ချီးမွမ်းခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

* မပွားလျှင်စိုး၊ ပွားလျှင်ဖြိုး၊ ကျိုးမဲ့
ပြောမခံ။

* အကောင်းပြောလျှင်၊ မနော့ရွှင်၊
မိတ်သင် အနက်။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

၄။ ဥပကာရမိတ်၏ လက္ခဏာ ၄-ပါး

၁။ မေ့လျော့လျက် အသက်ခန္ဓာကို စိုးရိမ်ဖွယ်
ရှိသောအခါ အသက်ခန္ဓာကို စောင့်ရှောက်
ခြင်းတစ်ပါး။

၂။ မေုလျော့လျက် စည်းစိမ်ဥစ္စာပျက်စီးဖွယ်
ရှိသောအခါ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်
ခြင်းတစ်ပါး။

၃။ ကြောက်လန့်ခြင်းရှိသောအခါ ကိုးကွယ်ရာ
ဖြစ်ခြင်းတစ်ပါး။

၄။ ကိစ္စကြီးငယ် ရှိသောအခါ သူကပြုဘူး
သော ကျေးဇူးမှုထက် ၂-ဆပိုမို၍ ကျေးဇူး
ပြုခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍ -

* အသက်ဥစ္စာ၊ စောင့်ရှောက်လာ၊
ကြောက်ခါ ကယ်ဖော်ရ။

* ကုဖွယ်ရှိမှု၊ တပိုးကူ၊ စင်ဖြူ ဥပကာရ၊
ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

ဤတွင်ရွှေ့ကား အိမ်၌နေသူ လူ-ဂဟဌ
အပေါင်းတို့အား သူ့ကောင်းစင်စစ်ဖြစ်ဖို့အမှန်
ကြဉ်ရှောင်ရန် တရား ၁၄-ပါးတို့ကို ထုတ်ဖော်
ပြဆိုခန်းပြီး၏။

မိတ်ကောင်း မိတ်စစ် ၄-ယောက်ပြီး၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာ

- ၁။ အမိ, အဖ - ၂-ပါးတို့သည် ပုဗ္ဗဒိသာ အရှေ့ အရပ် မျက်နှာမည်၏။
- ၂။ အတတ်ပညာသင်ကြားသော ဆရာသည် ဒက္ခိဏဒိသာ တောင်အရပ်မျက်နှာ မည်၏။
- ၃။ အိမ်သူမယား, သမီး, သားတို့သည် ပစ္ဆိမဒိသာ အနောက်အရပ်မျက်နှာ မည် ကုန်၏။
- ၄။ မွေးချင်းပေါက်ဖော် ဆွေမျိုးဉာတိ မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည် ဥတ္တရဒိသာ မြောက်အရပ် မျက်နှာ မည်ကုန်၏။
- ၅။ ကျေးကျွန်အမှုလုပ်တို့သည် ဟေဋ္ဌမ ဒိသာ အောက်အရပ်မျက်နှာ မည်ကုန်၏။
- ၆။ အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံကြကုန်သော ရသေ့, ရဟန်းတို့သည် ဥပရိမ ဒိသာ အထက် အရပ်မျက်နှာ မည်ကုန်၏။

သည်ကိုရည်၍-

- * မာတာပိတာ၊ ရှေ့ဒိသာ၊ ဆရာ တောင်
ရပ်ငြား။
- * သားမယားလျှင်၊ အနောက်ခွင်၊
မိတ်သင် မြောက်အလား။
- * ကျွန်ကျေးအောက်ဟူ၊ အထက်မူ၊
သူမြတ် ရဟန်းပုဏ္ဏား။
- * အရပ်ဒိသာ၊ ခြောက်မျက်နှာ၊ လုံစွာ
ပိတ်ဆို့ထား။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာ ပြီး၏။

အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာကို
ရှိသေဇ္ဇာရှိခိုးမှု

သားသမီးတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး

၁။ ကျွေးမွေးတုံ ကျွေးမွေးလှည့် ကျွေးမွေး
ရခြင်းတစ်ပါး။

မိခင်ဧရာဝတီ

အရပ်ဒိသာ၆-မျက်နှာကိုရိုသေစွာရှိခိုးမှု ၄၉

၂။ မိ, ဖ တို့၌ ဆိုက်တိုက်၍လာသော မင်းရေး
စိုးခွင့် စသည်တို့ကို မိမိကိစ္စပြု၍ ဆောင်
ရွက်ရခြင်းတစ်ပါး။

၃။ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် အစဉ်လာသော
ဒါနဝတ်, သီလဝတ် အစရှိသော အလေ့
ကောင်း, အကျင့်ကောင်း, အရိုးကောင်း,
အစဉ်ကောင်းတို့ကို မပျက်စေရခြင်း တစ်ပါး။

၄။ လောကီမွေ, ဓမ္မမွေတို့ကို ကောင်းစွာခံယူရ
ခြင်းတစ်ပါး။

၅။ သေလွန်သော မိ, ဖ တို့ကို ရည်မှတ်၍
လှူဒါန်းပြီးလျှင် သေလွန်သော မိ, ဖတို့
အား ကုသိုလ်အဖို့ကို ဝိသေသထုတ်ဖော်၍
ပေးဝေရခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍ -

* ဇွေတုံဇွေမှု ပြုဖွယ်ပြု ကုလ မိုးနွယ်တည်။

* ဆက်ခံအမွေ၊ သေလွန်ပေ၊ မျှဝေ
ဝတ်ငါးမည်။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

မိခင်ဧရာဝတီ

၅၀ သုက္ကမာရမဂ္ဂဒီပနီ

မိဖတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး

- ၁။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကစ၍ မကောင်းမှု ဒုစရိုက် တို့ကို မပြုမကျင့်ရအောင် တားမြစ်ခြင်း တစ်ပါး။
- ၂။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကစ၍ မိ၊ ဖကို ရိုသေခြင်း အစရှိသော ကောင်းသောအလိမ္မာတို့၌ တည်စေခြင်းတစ်ပါး။
- ၃။ အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို သင်ကြား စေခြင်းတစ်ပါး။
- ၄။ အမျိုးကောင်း၊ အနွယ်ကောင်း သား၊ သမီးတို့နှင့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုခြင်း တစ်ပါး။
- ၅။ အချိန်အခါကိုထောက်၍ အမွေဥစ္စာကို အပ်နှင်းခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

* မကောင်းမြစ်တာ။ ကောင်းရာထား။
သင်ကြား တတ်ပညာ။

အရပ်ဒိသာ၆-မျက်နှာကိုရိုသေစွာရှိခိုးမှု ၅၁

* လျော်ရာအိမ်ပေး၊ အမွေပေး၊ ကျင့်ရေး
ဝတ်ငါးဖြာ။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

တပည့်တို့က ပြုရာသော ဝတ်၅-ပါး

၁။ မိမိရှိရာသို့ ဆရာလာသည်ကိုမြင်လျှင်
ရှေးဦးစွာ နေရာမှထ၍ ဆရာကို ကြိုဆို၍
ထီး၊ ဖိနပ်စသည်ကို ယူ၍ နေရာထိုင်ခင်း
ပေးခြင်း၊ အိုက်ပူသောအခါဖြစ်ခဲ့လျှင်
ယပ်လေခတ်ရခြင်းတစ်ပါး။

၂။ တစ်နေ့လျှင် ၃-ကြိမ် ဆရာ၏ အနီး
အပါး၌ ခ၊စားရခြင်းတစ်ပါး။

၃။ ဆရာ၏ထံမှ ဆုံးမသွန်သင်သော စကား
တို့ကို ကြားနာလိုခြင်းတစ်ပါး။

၄။ သာလျှင်သာလိုက် နာလျှင်နာလိုက် ချိုးရေး၊
သောက်ရေး၊ မျက်နှာသစ်ရေး၊ ဒန်ပူစသည်
တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးရခြင်းတစ်ပါး။

၅၂ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ

၅။ မတတ်သေးသည်ကို တတ်ရအောင်၊ တတ်ပြီးသည်ကို မပျောက်စေရအောင် အတတ်ပညာကို ရှိသေစွာ သင်ကြားရခြင်းတစ်ပါး။
သည်ကိုရည်၍-

* ထကြွ၊ ခစား၊ ကြားနာ၊ လုပ်ကျွေး၊
သင်အံ့မေး၊ ကျင့်ရေး ဝတ်ငါးဖြာ။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

သင်အံ့မေး- ဆိုသည်ကား သင်ခြင်း၊ အံ့ခြင်း၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းကို ပြုရမည်ဆိုလိုသည်။

ဆရာသမားတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး

၁။ လောကရေး၊ ဓမ္မရေးတို့၌ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို၊ အချိုးအစား၊ ကျန ယဉ်ကျေး ရှိအောင် သွန်သင် ဆုံးမခြင်းတစ်ပါး။

၂။ လောကဗဟုသုတ၊ ဓမ္မဗဟုသုတ အမျိုးအမျိုးတို့၌ ကြားဖူးနားဝရှိအောင် မိမိအနီးအနားသို့ ရောက်လာတိုင်း ဆုံးမသင်ကြား မှတ်သားစေရခြင်းတစ်ပါး။

မိခင်ဧရာဝတီ

အရပ်ဒီသား-မျက်နှာကိုရိုသေစွာရိုခိုးမှု ၅၃

၃။ ဆရာတတ်သိသော အတတ်ပညာကို ဆရာစားမချန် အကုန်အစင် သင်ကြား ပြသခြင်း တစ်ပါး။

၄။ တတ်မြောက် လိမ္မာရိုသောအခါ၌ မိ, ဖ, မျိုးဆွေတို့အား သူတတ်သမျှကို ဖော်ပြ၍ အပ်နှင်းခြင်းတစ်ပါး။

၅။ တပည့်တပန်းတို့အား အသက်ထက်ဆုံး ရောက်လေရာတို့၌ အန္တရာယ်ကင်းရှင်း စေရန် မန္တာန်, မန္တရား, ဆေးဝါးအလျော် ပရိတ်တော်, ဂုဏ်တော်များကို အသက်ထက် ဆုံး စွဲမြဲကြစေရန် သင်ကြားခြင်းတစ်ပါး။
[အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်, ဂုဏ်တော်များကို နောက်မှ ပြဆိုအံ့။]

သည်ကို ရည်၍-

* ယဉ်ကျေးစေမှု၊ မှတ်စေမှုနှင့်၊ တတ်မှု မချန်၊ ပြန်၍ဆောင်နှင့်။ ဘေးကင်း စေမှု၊ ဝတ်ငါးခု၊ ပြုလေမြတ်ဆရာ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

မိခင်ဧရာဝတီ

လင်ယောက်ျားတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး

၁။ မင်း၊ ကွယ်၊ ကျုပ်၊ အမိ၊ အစ်မ အစရှိ
သည်ဖြင့် ချီးချီးပပ ချိုမြသာယာစွာ
ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုလေ့ရှိခြင်းတစ်ပါး။

၂။ နင်၊ ဟယ်၊ ငါ၊ မိမည်သူ၊ မိမည်ဝါ အစရှိ
သဖြင့် ရိုင်းစိုင်းစွာ မခေါ်မပြောရခြင်း၊
မလေးမစား မပြုရခြင်းတစ်ပါး။

၃။ သူ မကြည်ဖြူက သူမှတစ်ပါး မသွားမလာ
ရခြင်း တစ်ပါး။

၄။ ရရှိသမျှ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အိပ်ရာခမ်းနား
တို့အပေါ်၌ အစိုးတရပြုလုပ်နိုင်သော
အခွင့်ကို ပေးရခြင်းတစ်ပါး။

၅။ မိမိအခြေအနေ အားလျော်စွာ အိမ်သူ
သားမယား၌ ဝတ်စားတန်ဆာတို့ကို မညှိုး
မနွမ်းရအောင် ဆင်ယင်ရခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍ -

* မပေါ့စားမှု၊ နာဖွယ်မှုနှင့်၊ သူ့ကိုမကျူး၊
စိုးမှူးလွဲထား။ ဝတ်စားဆင်ယင်၊ ဤ

မိခင်ဧရာဝတီ

အရပ်ဒိသာ၆-မျက်နှာကိုရိုသေစွာရှိခိုးမှု ၅၅

ငါးအင်၊ လင်တို့ပြုစမြဲ။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အိမ်သူမယားတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး

၁။ အိမ်တွင်းကိစ္စဟူသမျှတို့၌ မလစ်မလပ်
စေစပ်တွင်ကျယ်သော လုံ့လဝီရိယရှိခြင်း
တစ်ပါး။

၂။ အိမ်ရှိ အခြွေအရံပရိသတ်တို့၌ အပြုအစု
အမှုအရကောင်းခြင်းတစ်ပါး။

၃။ မိမိအိမ်ရှင် လင်ယောက်ျားမှ တစ်ပါး
သောသူတို့၌ စိတ်မနောမျှ မကျူးလွန်ခြင်း
တစ်ပါး။

၄။ အိမ်ရှိပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို အထိန်းအသိမ်း
ကောင်းခြင်းတစ်ပါး။

၅။ မိန်းမတို့ဆိုင်ရာ အမှုခပ်သိမ်းတို့၌ အစေ့
အစပ် တတ်သိလိမ္မာခြင်း၊ အပျင်းအရိ
မရှိခြင်းတစ်ပါး။

မိခင်ဧရာဝတီ

သည်ကိုရည်၍-

* အိမ်ရေးတွင်ကျယ်၊ အိမ်ဝယ်လူပေါင်း၊
 ကောင်းသားပြုအင်၊ စင်ကြယ်သီလ၊
 ဓနစောင့်ထိန်း၊ မပြိန်းမယှင်း၊ အရင်း
 တရား၊ ဝတ်ငါးပါး၊ မယားပြုစမြဲ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အဆွခင်ပွန်းတို့၌ အမျိုးသားတို့က
 ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး

- ၁။ အခါအခွင့်အားလျော်စွာ ကျွေးမွေးပေး
 ကမ်းခြင်းတစ်ပါး။
- ၂။ ချစ်ဖွယ် ကြင်ဖွယ်သော ခေါ်မှု၊ ပြောမှု
 ရှိခြင်းတစ်ပါး။
- ၃။ သူတို့အကျိုးကို ရိုးဖြောင့်သော စိတ်နှလုံး
 ဖြင့် ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းတစ်ပါး။
- ၄။ သူတို့အပေါ်၌ ဂုဏ်မလုပ်မှု၍ ကိုယ်တူ၊
 ကိုယ်မျှပြုခြင်းတစ်ပါး။

အရပ်ဒိသာ၆- မျက်နှာကိုရိုသေစွာရိုခိုးမှု ၅၇

၅။ မိမိကိုပုံ ယုံသည့်အတွက်ကြောင့် အဘယ်
အမှု ချွတ်ယွင်းသည်၊ အဘယ်အကျိုး
ပျက်ကွက်သည် ဟူ၍ မရှိစေခြင်းတစ်ပါး။
သည်ကိုရည်၍-

* ပေးဝေမျှတ၊ ပိယနှုတ်ချို၊ ကျိုးလို့
ကျင့်မှု၊ ကိုယ်တူပြုခြင်း၊ မချွတ်ယွင်း
စေ၊ ဤငါးထွေ၊ မိတ်ဆွေ ကျင့်ဝတ်မျိုး။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အဆွေခင်ပွန်းတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး

၁။ မေ့လျော့လျက် အသက်ခန္ဓာကို စိုးရိမ်ဖွယ်
ရှိသောအခါ အသက်ခန္ဓာကို စောင့်ရှောက်
ခြင်းတစ်ပါး။

၂။ မေ့လျော့လျက် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးဖွယ်
ရှိသောအခါ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်
ခြင်းတစ်ပါး။

၃။ ကြောက်လန့်ခြင်း ရှိသောအခါ ကိုးကွယ်ရာ
ဖြစ်ခြင်း တစ်ပါး။

မိခင်ဧရာဝတီ

၅၈ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ

၄။ ဘေးတွေ့သောအခါ မိမိကို မစွန့်ခြင်း
တစ်ပါး။

၅။ သူ၏ သား၊ မြေးစဉ်ဆက်တို့ကို အဆွေ
ခင်ပွန်းဖြစ်သူတို့က ချီးပမှုပြုခြင်း တစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

* အသက်၊ ဥစ္စာ၊ နှစ်ဖြာစောင့်ရှောက်၊
ကြောက်လျှင်ကြပ်မ၊ တူကွဘေးတွင်၊
သားစဉ်၊ မြေးဆက်၊ မြတ်နိုးချက်၊
မိတ်ဖက် ဝတ်ငါးမျိုး။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

[တူကွဘေးတွင် ဆိုသည်ကား-ဘေးရှိသောအခါ
မစွန့်သည်ကို ဆိုသည်။]

အရှင်ဖြစ်သူက ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး

၁။ ပြုလုပ်သူတို့၏ အင်အားနှင့် တိုင်းတာ၍
အလုပ်အကိုင်ကို စီရင်ခြင်းတစ်ပါး။

၂။ ထိုက်တန်လောက်အောင် ထမင်းရိက္ခာ
အဖိုးအခ ကျွေးမွေး ပေးကမ်းခြင်းတစ်ပါး။

မိခင်ဧရာဝတီ

အရပ်ဒိသာ၆-မုက်နာကိုရိုသေစွာရိုခိုးမှု ၅၉

၃။ မကျန်းမမာရှိသောအခါ ကောင်းမွန်စွာ ပြုစုခြင်းတစ်ပါး။

၄။ အစားကောင်း၊ အသောက်ကောင်း အထူး တလည် ရရှိသောအခါ သူတို့ကို ကြည်ဖြူ စွာ ဝေငှခြင်းတစ်ပါး။

၅။ အချိန်နာရီနှင့် လုပ်ကိုင်စရာ အချိန်နာရီ ကျရောက်လျှင် အလုပ်မှလွတ်ခြင်း၊ ဥပုသ် သီတင်းနေ့၊ ပွဲလမ်းသဘင်နေ့တို့၌ နေ့လွတ် ပြု၍ သုံးဖွယ်၊ စားဖွယ်ပေး၍ လွတ်ခြင်း၊ အသက်၊ အရွယ်ကြီးရင့်သောအခါ အငြိမ်းစား ကျွေးမွေး၍ ထားခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍ -

* အားတန်ခိုင်းစေ၊ ကျေအောင် ပေးကျွေး၊ နာရေးပြုငြား၊ အစား ကောင်းမျှ၊ လွတ်သင့်ကလွတ်၊ ကျင့် ဝတ်တရား၊ ဤငါးပါး၊ မှတ်သား အရှင့်ဝတ်။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

မိခင်ဧရာဝတီ

- ကျွန်အမှုလုပ်တို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး
- ၁။ နံနက်စောစော၌ အရှင် မထမီ ရှေးဦးစွာ ထ၍ အရှင်ဝတ်ပြုခြင်း တစ်ပါး။
 - ၂။ အိပ်ရာဝင်သောအခါ အရှင်၏ဝတ်နိဗဓ်ကို ပြုပြီး၍ နောက်မှအိပ်ခြင်းတစ်ပါး။
 - ၃။ အရှင်ဥစ္စာကို မျက်မှောက်၊ မျက်ကွယ်တို့၌ ပေးမှုယူခြင်းတစ်ပါး။
 - ၄။ အလုပ်အကိုင် ကောင်းခြင်းတစ်ပါး။
 - ၅။ အရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းလေ့ရှိခြင်း တစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

* အလျင် ထမြောက်၊ နောက်မှအိပ်ရေး၊
 ပေးမှုလည်းယူ၊ ပြုမှုကောင်းတုံ၊ ဂုဏ်
 ကိုပြောကြား၊ ဤငါးပါး၊ မှတ်သား
 ကျွန်တို့ဝတ်။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အရပ်ဒိသာ၆- မျက်နှာကိုရိုသေစွာရှိခိုးမှု ၆၁

ဒါယကာတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၅-ပါး

၁။ ရသေ့၊ ရဟန်းတို့အား မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော
ကာယကံဝတ်နိဗဒ်ကို ပြုခြင်းတစ်ပါး။

၂။ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ဝစီကံစကားကို ပြော
ဆိုခြင်းတစ်ပါး။

၃။ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော မနောက်မှုကို ပွားများ
ခြင်းတစ်ပါး။

၄။ ဘယ်အခါမဆို မိမိအိမ်သို့ ဝင်ပါ။ အလိုရှိ
ရာပြောဆိုပါ ဟုဖိတ်ကြားခြင်းတစ်ပါး။

၅။ ပစ္စည်း ၄-ပါးတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့လှူဒါန်း
ပေးကမ်း ကျွေးမွေးခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

* မေတ္တာသုံးပါး၊ တံခါးဟင်းလင်း၊

ကျွေးမွေးခြင်း၊ ငါးသင်း လူတို့ဝတ်။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

၆၂ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ

ရသေ့၊ ရဟန်းတို့က ပြုရာသော ဝတ် ၆-ပါး

၁။ မကောင်းမှုကို မပြုရအောင် ဆုံးမမြစ်
တားခြင်းတစ်ပါး။

၂။ ဒါန၊ သီလ၊ ဥပေါသထ အစရှိသော
ကောင်းမှုတို့၌ တည်စေခြင်းတစ်ပါး။

၃။ လူတို့၌ ကရုဏာတရားဖြင့် သနားစိတ်
ကောင်းစွာတည်ခြင်းတစ်ပါး။

၄။ မနာမကြားဖူးသေးသော တရားကို ကြား
နာစေခြင်းတစ်ပါး။

၅။ ကြားနာဖူးသော တရားစကားကို အထူးပွင့်
လင်းအောင် ထပ်မံ၍ ပြောဟောခြင်းတစ်ပါး။

၆။ ဒါန၊ သီလ စသော နတ်ရွာလမ်းကို
ညွှန်ပြခြင်းတစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍-

* မကောင်းမြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်
ကြား၊ သနားစိတ်နူး၊ မကြားဖူးက၊
ပြသသွန်သင်၊ ကြားဖူးလျှင်မူ၊
ချဲ့ထွင်ခွဲခြမ်း၊ နတ်လမ်းရှင်းလင်း၊

မိခင်ဧရာဝတီ

အရပ်ဒိသာ၆-မျက်နှာကိုရိုသေစွာရှိခိုးမှု ၆၃

ဖော်ပြခြင်း၊ ခြောက်သင်း ရှင်တို့ဝတ်။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာတို့ကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးမှု-ဆိုသည်ကား အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်သူ သည်။ ဤ ၆-မျိုးသော သူတို့၌ မိမိ၏သက်ဆိုင် ရာ ဝတ်နိဗဒ်တို့ကို ကျေလည်အောင်ပြုရသည်။ ဤသို့ပြုသည်ကို ရည်၍ "အရပ်ဒိသာ ၆- မျက်နှာတို့ကို ရိုသေစွာရှိခိုးရစ်လော့-" ဟု သိင်္ဂီလလုလင်အား အဖပုဏ္ဏား အဆုံးစကား မှာကြားခဲ့ပေသည်။ မိမိ၏ သက်ဆိုင်ရာ ဝတ်နိဗဒ်တို့ကို ကျေလည်အောင် ပြုမှုသည် အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာတို့ကို ရိုသေစွာ ရှိခိုး ခြင်းလည်းမည်၏။ အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာတို့ကို လုံခြုံစွာပိတ်ဆို့ထားခြင်းလည်းမည်၏။

ထို့ကြောင့် . . .

* အရပ်ဒိသာ၊ ခြောက်မျက်နှာ၊ လုံစွာ ပိတ်ဆို့ထား။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

မိခင်ဧရာဝတီ

ပိတ်ဆိုထား-ဆိုသည်ကား.. အရပ်ဒီသာ
၆-မျက်နှာတို့မှ အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ ပရာနုဝါဒ
ဘေးတို့ မိမိထံသို့ မလာရအောင် ပိတ်ဆို
ထားမှုတည်း။ သား၊ သမီးတို့သည် မိဖတို့၌ ၅-
ပါးသော ဝတ်တို့ကို မပြုကုန်ငြားအံ့၊ အမိအဖ
ဟူသော အရှေ့အရပ် မျက်နှာသည် ဟာလာ
ဟင်းလင်းဖြစ်၏။ ထိုအခါ ထိုအရပ်မျက်နှာမှ
အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ ပရာနုဝါဒဘေး - ၂ -ပါး
သည် ထိုသား၊ သမီးတို့သို့ ဝင်ရောက်၏။
ဘေးသင့်၏။ ၅-ပါးသော ဝတ်ကို ပြုကုန်သော
သား၊ သမီးတို့အား ထိုအရပ်မျက်နှာသည်
လုံခြုံ၏။ အမိ၊ အဖတို့နှင့် စပ်သော ဘေး- ၂-
ပါးသည် ထိုသား၊ သမီးတို့သို့ မရောက်ပြီ၊ ဘေး
ကင်း၏။ ထို့ကြောင့် ဝတ်ပြုမှုကို ပိတ်ဆိုထား
မှုဟု ဆိုသတည်း။

၁။ အတ္တာနုဝါဒဘေး-ဆိုသည်ကား . .
ငါမပြုခဲ့လေခြင်း-ဟုမိမိကိုယ်ကို မိမိစွပ်စွဲ
သောဘေးတည်း။

၂။ ပရာနုဝါဒဘေး-ဆိုသည်ကား... လောက
၌ လူပညာရှိ၊ ရှင်ပညာရှိတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊
မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ သာသနာ
စောင့်နတ်၊ လောကပါလနတ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ထိုသား၊ သမီးများကို
ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ဤသို့ သူတစ်ပါးတို့၏
ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် ပရာနုဝါဒဘေးမည်၏။

အတ္တာနုဝါဒဘေးနှင့် သေလွန်လျှင် အပါယ်
ငရဲမြဲ၏။ ပရာနုဝါဒဘေးအတွက် လူသူတော်
ကောင်း၊ ရှင်သူတော်ကောင်း၊ နတ်သူတော်
ကောင်းတို့၏ အလယ်၌ အရုပ်ပျက်၏။ လူရာ
မဝင်ရှိ၏။ အလောင်း အလျာမျိုးမှ အပဖြစ်၏။
ဆရာသမားတို့၌ ဝတ်နိဗဒ်ကို မပြုလျှင် တောင်
မျက်နှာ ဟာ၏။ တောင်မျက်နှာမှ ဘေး ၂-ပါး
လာ၏။ သား၊ မယားတို့၌ ဝတ်နိဗဒ် မပြုလျှင်
အနောက်မျက်နှာ ဟာ၏။ အနောက် မျက်နှာမှ
ဘေး ၂-ပါးနှင့်တကွ ဒုက္ခများစွာ လာတတ်၏။

မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့၌ ဝတ်နိဗဒ်မပြုလျှင်
မြောက်မျက်နှာ ဟာ၏။ အကြောင်းကိစ္စရှိသော
အခါ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ ဖြစ်တတ်၏။

ကျေးကျွန်အမှုလုပ်တို့၌ ဝတ်နိဗဒ်ကို
မပြုလျှင် အောက်မျက်နှာ ဟာ၏။ စီးပွားရေး
ပျက်ကွက်တတ်၏။

ရသေ့၊ ရဟန်းတို့၌ ဝတ်နိဗဒ်ကိုမပြုလျှင်
အထက်မျက်နှာ ဟာ၏။ အပါယ်ငရဲ၌ အနစ်
ကြီးနစ်၍ သွားတတ်၏။

ဆိုအပ်ပြီးသော ဝတ်တို့ကို ပြုကြ
ကုန်သောသူတို့အား အရပ် ၆-မျက်နှာ လုံခြုံ၏။
ထိုဘေးစု မဝင်နိုင်ရှိ၏။ ဘေးကင်း၏။ လူ့
အလယ်၊ နတ်အလယ်၌ တင့်တယ်၏။
အလောင်းအလျာမျိုး၌ ပါဝင်၏။ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ
လမ်းဖြောင့်၏။ မဂ်စခန်း၊ ဖိုလ်စခန်းနီး၏။
အရပ်ဒီသာ ၆-မျက်နှာကို ရှိသေ့စွာ ရှိခိုးမှုပြီး၏။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး

- ၁။ ပါဏာတိပါတ- သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း တစ်ပါး။
- ၂။ အဒိန္နာဒါန- သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်းတစ်ပါး။
- ၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ- ကာမဂုဏ် အမှုတို့၌ မှောက်မှားသောအကျင့်တစ်ပါး။
- ၄။ မုသာဝါဒ- မဟုတ်မမှန်စကား ပြောခြင်း တစ်ပါး။
- ၅။ ပိသုဏဝါစာ- ကုန်းတိုက်စကား ပြောခြင်း တစ်ပါး။
- ၆။ ဖရုသဝါစာ- အကြမ်းအတမ်းဆဲရေးခြင်း တစ်ပါး။
- ၇။ သမ္ပပ္ပလာပ- အကျိုးမရှိ ပြိန်ဖျင်းသော ဒဏ္ဍာရီစကားမျိုးကို ပြောလေ့ရှိခြင်း တစ်ပါး။
- ၈။ အဘိဇ္ဈာ- သူ့ပိုင်နက်ကို ငါ့ပိုင်နက် ဖြစ်လျှင်ကောင်းလေ့စွာ တောင့်တခြင်း တစ်ပါး။

၆၈ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ

၉။ ဗျာပါဒ=သူ့အသက်ခန္ဓာကို ပျက်စီးစေ
လိုခြင်းတစ်ပါး။

၁၀။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ=ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ပယ်ရှား၍
မှားသောအယူရှိခြင်း တစ်ပါး။

သည်ကိုရည်၍ -

* သက်သတ်၊ ခိုးဝှက်၊ အိမ်ရာဖျက်၊
သုံးချက် ကာယကံ။

* မုသာ၊ မိတ်ခွဲ၊ ဆဲရေး၊ ပြိန်ဖျင်း၊
အပါယ်ချဉ်း၊ လေးသင်း ဝစီကံ။

* သူ့ပိုင်နက်ကို၊ ကိုယ့်ဘက်ညွတ်စေ၊
အသေတောင့်တ၊ ပါပဒိဋ္ဌိ၊ အယူငြိ၊
တြိမနောကံ။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးပြီး၏။

သုစရိုက် ၁၀-ပါး

- ၁။ ပါဏာတိပါတဝိရတိ- သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း။
- ၂။ အဒိန္နာဒါနဝိရတိ- သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း။
- ၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရဝိရတိ- ကာမဂုဏ်မှုတို့၌ မှောက်မှားသော အကျင့်မှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း။
- ၄။ မုသာဝါဒဝိရတိ- မဟုတ်မမှန်သော စကား ပြောမှုမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း။
- ၅။ ပိသုဏဝါစာဝိရတိ- ကုန်းတိုက်စကား ပြောမှုမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း။
- ၆။ ဖရသဝါစာဝိရတိ - အကြမ်းအတမ်း ဆဲရေးမှုမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း။
- ၇။ သမ္ပပုလာပဝိရတိ- အကျိုးမရှိ ပြန်ဖျင်းသော စကားကို ပြောဟောမှုမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း။
- ၈။ အနဘိဇ္ဈာ- သူ့ပိုင်နက်ကို တောင့်တမှု မရှိခြင်း။

၇၀ သုကုမာရမဂ္ဂဝိပနီ

၉။ အဗျာပါဒ- သူ့အသက်ကို ပျက်စီးစေလိုမှု
မရှိခြင်း။

၁၀။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ- ကံ, ကံ၏အကျိုးကို ကောင်းစွာ
မြင်ခြင်း။

သည်ကိုရည်၍---

* ကာ. ဒုသုံးပါး၊ ကြဉ်ရှောင်ငြား၊ သုံးပါး
ကာယကံ။

* နှုတ်. ဒုလေးပါး၊ ကြဉ်ရှောင်ငြား၊
လေးပါး ဝစီကံ။

* သူ့ ပိုင်နက်ကို၊ မက်မောမကျူး၊
ကြည်နူးမေတ္တာ၊ ကံသာအရင်း၊
ဖြူဖြောင့်စင်း၊ သုံးသင်း မနောက်။

ဟူ၍စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

အတ္တက္ခာယိမိတ်, မိဖဝတ်တို့၌---

၁။ မကောင်းမြစ်တား,

၂။ ကောင်ရာသွင်းထား,

ဝတ် ၂-ပါးရှိ၏

မိခင်ဧရာဝတီ

အတ္ထက္ခယမိတ်, မိဖေဝတ်တို့၌--- ၇၁

မကောင်း ဆိုသည်ကား---ကမ္မကိလေသာ
၄-ပါး, အဂတိ ၄-ပါး, ယစ်မျိုးသောက်စားမှု,
အလောင်းအစား ကစားကြူးမှု, ပွဲလမ်းသဘင်
ကြူးမှု, ညဉ့်လမ်းလျှောက်မှု, မိတ်ဆိုး ၄-မျိုး
တို့နှင့် ပေါင်းဖော်မှု, အသင်အကြား အလုပ်
အကိုင်ပျင်းရိမှု ဤအလုံးစုံသည် မကောင်းရာ
မည်၏။

- ၁။ ပါဏာတိပါတ,
- ၂။ အဒိန္နာဒါန,
- ၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ,
- ၄။ မုသာဝါဒ,
- ၅။ ပိသုဏဝါစာ,
- ၆။ ဖရုသဝါစာ,
- ၇။ သမ္ပပ္ပလာပ,
- ၈။ အဘိဇ္ဈာ,
- ၉။ ဗျာပါဒ,
- ၁၀။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ,

- * သက်သတ်, ခိုးဝှက်၊ အိမ်ရာဖျက်၊
သုံးချက် ကာယကံ။
- * မုသာ, မိတ်ခွဲ၊ ဆဲရေးပြိန်ဖျင်း၊
ပြောဆိုခြင်း၊ လေးသင်း ဝစီကံ။
- * သူ့ပိုင်နက်ကို၊ ကိုယ့်ဘက်ညွတ်စေ၊
အသေတောင်တ၊ ဒသဝတ္ထု၊ ဒိဋ္ဌိစု၊
သုံးခု မနောက်။

ဟူ၍လာသော ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး၊ အကုသိုလ်
ကမ္မပထတရား ၁၀-ပါးသည်လည်း မကောင်း
ရာမည်၏။

အိမ်ရာဖျက် - ဆိုသည်ကား

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရအမှုတည်း။

နောက်ကဗျာ၌ မိတ်ခွဲ-ဆိုသည်ကား . . .

သူ ၂-ဦးတို့ကို အချစ်ပျက်အောင်ပြုခြင်းတည်း။

ပြိန်ဖျင်းသောစကား . . . ဆိုသည်ကား

ရာမဇာတ်, အီနောင်ဇာတ်, ငွေတောင်ဇာတ်,
ဘာရတဇာတ်, ယခုလောက၌ လုပ်ကြံသော
ဇာတ်ဝတ္ထု စာအုပ်စုတည်း။

အတ္တက္ခယမိတ်, မိဖဝတ်တို့၌--- ၇၃

ကိုယ့်ဘက်ညွတ်စေ- ဆိုသည်ကား...
ငါ၏ဥစ္စာ ဖြစ်ပါတော့. . ဟု တောင့်တခြင်း
တည်း။

အသေတောင့်တ- ဆိုသည်ကား...
သတ္တဝါ တစ်ပါးကို သေကြေ ပျက်စီးပါစေ-
ဟုတောင့်တခြင်းတည်း။

ပေးလှူမှုသည် အကျိုးမရှိ၊ ပူဇော်မှုသည်
အကျိုးမရှိ-စသည်ဖြင့် အမှုဝတ္ထု ၁၀-မျိုး
ရှိသော ဒိဋ္ဌိစုသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမည်၏။

ကောင်းရာ-ဆိုသည်ကား... သမာန
သုခ ဒုက္ခမိတ် အစရှိသော မိတ်ကောင်း၊
မိတ်စစ် ၄-မျိုးတို့နှင့်သာ ပေါင်းဖော်ခြင်း၊
အရပ်ဒိသာ ၆-မျက်နှာတို့၌ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော
ဝတ်နိဗ္ဗာန်တို့ကို ကျေလည်စွာ ပြုခြင်းများသည်
ကောင်းရာဌာနမည်၏။

သုစရိုက် ၁၀-ပါးပြီး၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

ဩကာသ-ဆိုပုံ

ဗုဒ္ဓဘာသာ လူမျိုးတို့၌မူကား ၅-နှစ်ရွယ်၊
 ၆-နှစ်ရွယ်၊ ၇-နှစ်ရွယ်မှစ၍ သရဏဂုံ ၃-ပါး၊
 ၅-ပါးသီလ၊ ၈-ပါးဥပုသ်၊ သုစရိုက် ၁၀-ပါး၊
 ဗြဟ္မစိုရ်တရား ၄-ပါး၊ ပုညကိရိယာဝတ္ထု ၁၀-
 ပါး၊ ပါရမီ ၁၀-ပါး များသည်လည်း ကောင်းရာဌာန
 မည်၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျောင်းသား
 သူငယ်တို့အား အသက်ထက်ဆုံး စွဲမြဲကြရန်
 အချက်စုကို ဆိုပေအံ့။

ရတနာ ၃-ပါးတို့အား ရှိခိုးဝပ်ချသောအခါ၌
 ပုဆစ်ဒူး ၂-ခု၊ လက် ၂-ခု၊ နဖူးပြင် ၁-ခုတို့ကို
 မြေ၌ထားလျက် ၃-ကြိမ် ရှိခိုးဝပ်ချရမည်။

ထို့နောက် ထိုင်၍ လက်အုပ်ချိမိုးလျက်. . .

ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ဩကာသ
 ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ
 တည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါး အပေါင်း
 အား ကာယဝန္တနာ၊ ဝါစာဝန္တနာ၊ မနောဝန္တနာ
 တည်းဟူသော သုံးပါးသော ရှိခိုးခြင်းတို့ဖြင့်

မိခင်ဧရာဝတီ

အကျွန်ုပ် အရိုအသေ အလေးအမြတ်ပြု၍
ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏
ဘုရား။

ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့
ပါရသော ဤကောင်းမှု၊ ဤကုသိုလ်စေတနာ၏
အာနုဘော်ကြောင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဤဘဝမှစ၍
ဖြစ်လေရာရာ ဘဝတိုင်းတို့၌ အပါယ်လေးပါး၊
ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊
ဝိပတ္တိတရား လေးပါးတို့မှ အစဉ်ကင်းလွတ်၍
ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဇာတိအစရှိသော
မီးတစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့၏ ကင်းငြိမ်းရာ ခေမာ
အမတ် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ အမြန်ရောက်ရပါလို၏။

[ဩကာသ ကြေကြေမွမွရစေ]

ဩကာသဆိုပုံပြီး၏။

နမော တဿ ပါဠိ အနက်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[သုံးခေါက်ဆို]

အရဟတော= ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူ တို့၏ ကြည်ဖြူကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကြောင်းဖြစ်သော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိ ဉာဏဒဿနဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေထ သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ= သစ္စာဥေ ယျ ဓမ္မအပုံ အလုံးစုံကို အကုန်မကျန် မြတ်ရွှေဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ထိုးထွင်း အလင်းထင်ပေါ် သိမြင်တော်မူ ပေထသော၊ တဿ ဘဂဝတော= ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား။ နမော- နမာမိ= ရှိခိုးပါ၏။

[ဤနမောတဿ-ကို မဟာနမက္ကာကြီးဟူ၍ သဒ္ဒနိတိ ကျမ်း၌ ဆို၏။ ဘုရားလက်ထက်တော်မှ အစဉ်အဆက်လာ သော မဟာပဏာမကြီးပေတည်း။ ။ ကြေကြေမွမွ ရစေ။]

နမော တဿပါဠိ အနက်ပြီး၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

သရဏဂုံ ပါဠိ၊ အနက်

၁။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၂။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၃။ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

[ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ သုံးခေါက်ဆိုလေ]

၁။ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ-သရဏံ
ဣတိ၊ ဒုက္ခကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်ဖို့
ထောက်ရာ၊ တည်ရာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊
ဂစ္ဆာမိ=ဆည်းကပ်ပါ၏။

၂။ ဓမ္မံ=မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊
ပရိယတ်- အမြတ်ဆယ်ဖော် တရားတော်
ကို၊ သရဏံ-သရဏံဣတိ= ဒုက္ခကင်း
ပျောက် ချမ်းသာရောက်ဖို့ ထောက်ရာ၊
တည်ရာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ=ဆည်း
ကပ်ပါ၏။

၃။ သံယံ=သီလဝန်၊ ဂုဏဝန်၊ ပညဝန်၊
ကလျာဏပုထုဇဉ် အရှင်မွန် အရှင်မြတ်တို့
နှင့်တကွ ပရမတ္ထသံဃာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
မိခင်ဧရာဝတီ

အပေါင်းကို။ သရဏံ-သရဏံက္ကတိ- ဒုက္ခ
ကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်ဖို့ ထောက်
ရာ,တည်ရာ, ကိုးကွယ်ရာ-ဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-
ဆည်းကပ်ပါ၏။

|ကြေကြေ မွမ္မရစေ။|

သရဏဂုံ ပါဠိ, အနက်ပြု၏။

၅-ပါးသီလ ပါဠိ, အနက်

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိ။
- ၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိ။
- ၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိ။
- ၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိ။

၅-ပါးသီလ ပါဠိ အနက် ၇၉

၅။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဌာနာ ဝေရမဏိ
သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၁။ ပါဏာတိပါတာ- သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း
မှ၊ ဝေရမဏိ-သိက္ခာပဒံ- လွတ်ကင်းလေ
အောင် ဝေးစွာရှောင်ခြင်း တည်းဟူသော
သိက္ခာပဒ သီလအစု ကုသိုလ်မှုကို၊
သမာဒိယာမိ- ကောင်းစွာခံယူဆောက်
တည်ပါ၏။

၂။ အဒိန္နာဒါနာ-အရှင်မပေးသော သူ၏ဥစ္စာ
ကို ယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ-သိက္ခာပဒံ-
လွတ်ကင်းလေအောင် ဝေးစွာရှောင်ခြင်း
တည်းဟူသော သိက္ခာပဒ သီလအစု
ကုသိုလ်မှုကို၊ သမာဒိယာမိ- ကောင်းစွာ
ခံယူဆောက်တည်ပါ၏။

၃။ ကာမေသု-ကာမမှုတို့၌၊ မိစ္ဆာစာရာ-
မှောက်မှောက် မှားမှား ပြုကျင့်ခြင်းမှ၊
ဝေရမဏိ-သိက္ခာပဒံ-လွတ်ကင်းလေ
အောင် ဝေးစွာရှောင်ခြင်းတည်းဟူသော

မိခင်ဧရာဝတီ

သိက္ခာပဒ သီလအစု ကုသိုလ်မှုကို၊
သမာဒိယာမိ- ကောင်းစွာခံယူဆောက်
တည်ပါ၏။

၄။ မုသာဝါဒါ-မဟုတ်မမှန်သည်ကို အမှန်
အဟုတ် ပြုလုပ်ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ-
သိက္ခာပဒ-လွတ်ကင်းလေအောင် ဝေးစွာ
ရှောင်ခြင်းတည်းဟူသော သိက္ခာပဒ သီလ
အစုကုသိုလ်မှုကို၊ သမာဒိယာမိ- ကောင်းစွာ
ခံယူဆောက်တည်ပါ၏။

၅။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ- သေရည်
ငါးထွေ သေရက်ငါးပါး ယစ်မျိုးများနှင့်
အစားအလောင်း မေ့လျော့ကြောင်းမှ၊
ဝေရမဏိ-သိက္ခာပဒ- လွတ်ကင်းလေအောင်
ဝေးစွာရှောင်ခြင်း တည်းဟူသော သိက္ခာပဒ
သီလအစု ကုသိုလ်မှုကို၊ သမာဒိယာမိ-
ကောင်းစွာခံယူ ဆောက်တည်ပါ၏။

ငါးပါးသီလ ပါဠိ၊ အနက်ပြု၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

၈-ပါးသီလ ပါဠိ, အနက်

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၃။ အဗြဟ္မစရိယာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၅။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၆။ ဝိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၇။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိဿူက ဒဿန မာလာဂန္ထ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၈။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ဂ-ပါးသီလ၌ ထူးသောအနက်

၃။ အဗြဟ္မစရိယာ=မေထုန်ကာမ ယုတ်ညံ့လှ
သော အကျင့်မှ-

၆။ ဝိကာလဘောဇနာ=နေလွဲညစာ စားခြင်းမှ-

၇။ နစ္စ ဝိတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿန မာလာ
ဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသန-
ဌာနာ= ကပွဲ, သီပွဲ, တီးမှုတ်ပွဲ, လက်ဝှေ့ပွဲ,
လက်ပမ်းပွဲ, ဆင်တိုက်ပွဲ, မြင်းပြိုင်ပွဲ
စသည်တို့ကို ကြည့်ရှုခြင်း, ပန်းပန်ခြင်း,
နံ့သာလိမ်းခြင်း, အလှဆေး ခြယ်လယ်ခြင်း
စသော အရာဌာနမျိုးမှ-

၈။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ= တစ်တောင့်ထွာ
ပမာဏထက်မြင့်သော ပလ္လင် ညောင်
စောင်း, အကောင်းအမြတ် ဖြစ်သော အခင်း
နီးမျိုးမှ၊ ဝေရမဏီ သိက္ခာပဒံ= လွတ်ကင်း
လေအောင် ဝေးစွာရှောင်ခြင်း တည်းဟူ
သော သိက္ခာပဒ သီလအစု ကုသိုလ်မှုကို၊
သမာဒိယာမိ= ကောင်းစွာခံယူ ဆောက်

တည်ပါ၏။

၈-ပါးသီလ ပါဠိ, အနက် ပြီး၏။

သုစရိုက် ၁၀-ပါး

၁။ ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးမှ ကြဉ်ရှောင်မှုသည်
ကုသိုလ်ကာယကံ ၃-ပါးဖြစ်၏။

၂။ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးမှ ကြဉ်ရှောင်မှုသည်
ကုသိုလ်ဝစီကံ ၄-ပါးဖြစ်၏။

၃။ အနဘိဇ္ဈာ, အဗျာပါဒ, သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဤ
သုံးပါးသည် ကုသိုလ်မနောကံ ၃-ပါး မည်၏။

[သုစရိုက် ၁၀-ပါးတည်း၊ ကုသလကမ္မပထ တရား

၁၀-ပါးလည်း ခေါ်၏။]

* ကာ. ဒုသုံးပါး၊ ကြဉ်ရှောင်ငြား၊ သုံးပါး
ကာယကံ။

* နှုတ်. ဒုလေးပါး၊ ကြဉ်ရှောင်ငြား၊
လေးပါး ဝစီကံ။

* အနဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါ နှင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
ဖြောင့်မှန်သိ၊ တြိ မနောကံ။

ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

သုပိုင်နက်ကို သုပိုင်နက်အနေနှင့် ကြည်ဖြူ
နေမှုသည် အနဘိဇ္ဈာမည်၏။ မေတ္တာတရား
သည် အဗျာပါဒမည်၏။ ပေးကမ်းလှူဒါန်းမှု
သည် နောင်ဘဝ၌ အကျိုးရှိ၏-စသည်ဖြင့်
အမှုဝတ္ထု ၁၀-မျိုးရှိသော ဒိဋ္ဌိသည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ
မည်၏။

သုစရိုက် ၁၀-ပါး ပြီး၏။

ပုညကိရိယာ ဝတ္ထု ၁၀-ပါး

- ၁။ ဒါနံ - လှူဒါန်းပေးကမ်းခြင်းတစ်ပါး။
- ၂။ သီလံ - နိစ္စသီလ, ဥပေါသထသီလ ဟူသော
သီလတစ်ပါး။
- ၃။ ဘာဝနာ - သမထဘာဝနာ, ဝိပဿနာ
ဘာဝနာ ဟူသော ဘာဝနာတစ်ပါး။

မိခင်ဧရာဝတီ

၄။ အပစာယနံ = ရှိသေသမူပြုခြင်းဟူသော အပစာယန တစ်ပါး။

၅။ ဝေယျာဝစ္စံ = ကောင်းသောအမှုတို့၌ ကြောင့်ကြ စိုက်ထုတ်ခြင်းဟူသော ဝေယျာဝစ္စတစ်ပါး။

၆။ ပတ္တိဒါနံ = မိမိပြုသော ကုသိုလ်အဖို့ကို သူတစ်ပါးတို့အား ဝေငှခြင်းဟူသော ပတ္တိဒါန တစ်ပါး။

၇။ ပတ္တာနုမောဒနံ = သူဝေငှသော ကုသိုလ် အဖို့ကို သာဓုခေါ်ခြင်းဟူသော ပတ္တာနုမောဒန တစ်ပါး။

၈။ ဓမ္မဿဝနံ = သူသင်ကြားပြောဟောသော တရားကို ကြည်ညိုစွာ နာယူခြင်းဟူသော ဓမ္မဿဝနတစ်ပါး။

၉။ ဓမ္မဒေသနာ = မိမိသိရှိသော တရားကို သူတစ်ပါးအား သင်ကြားပြောဟောခြင်း ဟူသော ဓမ္မဒေသနာတစ်ပါး။

၁၀။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံ = အမှုဝတ္ထု ၁၀-မျိုးရှိသော သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ကို ဖြောင့်မတ်အောင်

ပြုခြင်းဟူသော ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မတစ်ပါး။

ပုညကြိယာဝတ္ထု ၁၀-ပါးပြီး၏။

ပါရမီ ၁၀-ပါး

- ၁။ ဒါနံ = ဒါနပါရမီ။
- ၂။ သီလံ = သီလပါရမီ။
- ၃။ နေက္ခမ္ပံ = နေက္ခမ္မပါရမီ။
- ၄။ ပညာ = ပညာပါရမီ။
- ၅။ ဝီရိယံ = ဝီရိယပါရမီ။
- ၆။ ခန္တီ = ခန္တီပါရမီ။
- ၇။ သစ္စံ = သစ္စာပါရမီ။
- ၈။ အဓိဋ္ဌာနံ = အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ။
- ၉။ မေတ္တာ = မေတ္တာပါရမီ။
- ၁၀။ ဥပေက္ခာ = ဥပေက္ခာပါရမီ။

ပါရမီ ၁၀-ပါးပြီး၏။

ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ၄-ပါး ၈၇

ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ၄-ပါး

- ၁။ မေတ္တာ = မေတ္တာတရား။
- ၂။ ကရုဏာ = ကရုဏာတရား။
- ၃။ မုဒိတာ = မုဒိတာတရား။
- ၄။ ဥပေက္ခာ = ဥပေက္ခာတရား။

[ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ၄-ပါး၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရား ၄-ပါးလည်း
ခေါ်၏။]

ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ၄-ပါး ပြီး၏။

ဗောဓိ ၃-ပါး

- ၁။ သာဝကဗောဓိ။
- ၂။ ပစ္စေကဗောဓိ။
- ၃။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ။

[သရဏဂုံ ၃-ပါးမှ စ၍ ဗောဓိ ၃-ပါးတိုင်အောင်
ဤတရားတို့၌ သဒ္ဓါ၊ မညာ ကောင်းစွာတည်အောင်
ဆုံးမခြင်းသည်လည်း ကောင်းရာသွင်းထားမှု မည်၏။]

ဗောဓိ ၃-ပါး ပြီး၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါး

ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊
အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္ပသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝ
မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ။

အရဟံ ဂုဏ်တော်

၁။ သော ဘဂဝါ-ထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဤသို့လျှင် ဗြဟ္မာ၊
နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ကြည်ဖြူကော်ရော်
ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်ကြောင်းဖြစ်သော
သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊
ဝိမုတ္တိဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်တို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူပေသောကြောင့်လည်း၊ အရဟံ-
အရဟမည်တော်မူပေ၏။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်

၂။ ဣတိပိ-ဤသို့လျှင် သစ္စာဥေယျ ဓမ္မအပုံ
အလုံးစုံကို အကုန်မကျန် မြတ်ရွှေဉာဏ်ဖြင့်
အမှန်ထိုးထွင်း အလင်းထင်ပေါ် သိမြင်

မိခင်ဧရာဝတီ

တော်မူပေသောကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူပေ၏။

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န ဂုဏ်တော်

၃။ ဣတိပိ-ဤသို့လျှင် စရဏအပြား တစ်ဆယ့်ငါး
တည် သုံးပါး၊ ရှစ်ဖြာ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်
ကောင်းစွာ ပြည့်စုံတော်မူပေသောကြောင့်
လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော- ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္န မည်တော်မူပေ၏။

သုဂတဂုဏ်တော်

၄။ ဣတိပိ-ဤသို့လျှင် သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒ
ဒိဋ္ဌိ မကပ်ငြိပဲ မဇ္ဈိမပဋိပတ် ကောင်းမြတ်
ဖြောင့်တန်း မဂ္ဂင် -လမ်းဖြင့် ရွှေနန်းပုရီ
ဘေးမဲ့ပြည်သို့ ကြွချီဆိုက်ရောက်တော်
မူပေသောကြောင့်လည်း၊ သုဂတော-
သုဂတ မည်တော်မူပေ၏။

လောကဝိဒ္ဓဂုဏ်တော်

၅။ ဣတိပိ- ဤသို့လျှင် ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ-
ဟု လောကအပြင် ဘုံတစ်ခွင်ကို ကုန်စင်

ခပင်း မကျန်ကြွင်းအောင် အလင်းထင်ပေါ်
သိမြင်တော်မူပေသောကြောင့်လည်း၊
လောကဝိဒ္ဓ- လောကဝိဒ္ဓမည်တော်မူပေ၏။

အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်

၆။ ဣတိပိ-ဤသို့လျှင် ဇာတိမာန်၊ ပုညမာန်၊
ဂုဏမာန်၊ ဗလမာန်၊ ဣဒ္ဓိမာန်၊ ပညာမာန်
တို့ဖြင့် မိုးစွန်ကြားကြား ငါတကား-ဟု
ကြုံးဝါးခက်ထန် အဆိပ်လျှံသည့် နန္ဒောပ
နန္ဒ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ သစ္စကနှင့် ဗကဗြဟ္မာ
သတ္တဝါတို့ကို ဒေသနာသံ ဆိပ်အန်ငြိမ်း
ဆေး အမြန်ပေး၍ ယဉ်ကျေးအောင်ပြု
ဆုံးမမှုဝယ် အတုမရှိ လွန်ကဲဘိသော
ကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာ
ရထိ = အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ
မည်တော်မူပေ၏။

သတ္တာဒေဝမနုဿာန ဂုဏ်တော်

၇။ ဣတိပိ-ဤသို့လျှင် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ
သတ္တဝါအများ သောင်းတိုက်သားတို့၏

မိခင်ဧရာဝတီ

ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါး ၉၁

ဝပ်တွားရှိပျောင်း ညွတ်ညောင်းခယ ဆုံးမ
ခံရာ ဆရာသခင် ဦးထိပ်တင်ကြီး ဖြစ်ပေ
သောကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ=
သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူပေ၏။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်

၈။ ဣတိပိ=ဤသို့လျှင် သစ္စာလေးရပ် တရား
မြတ်ကို လူ၊ နတ်အများ သိထင်ရှားအောင်
ဟောကြားထုတ်ဖော် သိစေတော်မူပေ
သောကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ=ဗုဒ္ဓ မည်တော်
မူပေ၏။

ဘဂဝါဂုဏ်တော်

၉။ ဣတိပိ=ဤသို့လျှင် ဘုန်းတော်အနန္တ၊
ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ တန်ခိုး
တော်အနန္တ ကြီးမြတ်လှ၍ လောကသုံးပါး
လူအများတို့ လေးစားဂရု ချီးပမှုကြောင့်
လည်း၊ ဘဂဝါ=ဘဂဝါမည်တော်မူပေ၏။

တံ =ထိုအရဟံ အစ၊ ဘဂဝါအဆုံး ဘဝင်
ချွန်းမျှ ဘုန်းရှိန်ကြီးမား ဂုဏ် ၉-ပါးနှင့် ပြည့်စုံ

မိခင်ဧရာဝတီ

၉၂ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ

တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- တပည့်
တော်သည်၊ ဝန္တာမိ-ရုံခိုးပါ၏။

ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါးပြီး၏။

တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး

သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊
သန္နိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော၊ ဧဟိပဿိကော၊
ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ။

သွာက္ခာတဂုဏ်တော်

၁။ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော-
တရားတော်မြတ်ကို၊ သွာက္ခာတော-အစ၊
အလယ်၊ အဆုံး-သုံးပါးအစုံ ကောင်းခြင်း
ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်
ပါပေ၏။

သန္နိဋ္ဌိကဂုဏ်တော်

၂။ သန္နိဋ္ဌိကော-ကျင့်ဆောင်သူတို့အား ယခု
ဘဝ ပစ္စက္ခ၌ပင် ဒိဋ္ဌကိုယ်တွင် တွေ့မြင်
မိခင်ဧရာဝတီ

ခံစားရသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးနှင့်လည်း
ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

အကာလိကဂုဏ်တော်

၃။ အကာလိကော=ကာလမရွေ့ ကျင့်သည့်
နေ့ပင် တွေ့မြင်ယုံကြည်ရသော ကောင်းကျိုး
ချမ်းသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

ဧဟိပဿိက ဂုဏ်တော်

၄။ ဧဟိပဿိကော= လာရောက် ရှုမြင် ကျေးဇူး
တင်မြဲဖြစ်၍ လာပါ၊ ရှုပါ၊ ကျင့်ကြံပါဟု
မပါ ပါအောင် ခေါ်ဆောင်သွတ်သွင်း
တိုက်တွန်းခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော
ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူ
ပါပေ၏။

ဩပနေယျိက ဂုဏ်တော်

၅။ ဩပနေယျိကော=မိမိကာယ အဇ္ဈတ္တတွင်
ရရှိပေါက်ရောက် ကိုယ်တွေ့မြောက်
အောင် ကပ်၍ဆောင်ထိုက်သော ဂုဏ်ထူး
ဝိသေသနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ ဂုဏ်တော်
 ၆။ ဝိညူဟိ- ပညာရှိသူ ရှင်,လူအပေါင်း သူ
 တော်ကောင်းတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ- အသီး
 အသီးသော မိမိတို့သန္တာန်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
 ချမ်းသာလေစွာ, ကောင်းလေစွာ? ဟု
 ကာယ, စိတ္တ သုခနှစ်ပြင် ထင်ထင်ရှားရှား
 ခံစားသိမြင်ရသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသ
 နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

တံ-ထိုသွာက္ခာတ အစ, ဝေဒိတဗ္ဗောအဆုံး
 ဘဝဂ်ချုန်းမျှ ဘုန်းရှိန်ကြီးမား ဂုဏ် ၆-ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော တရားတော်မြတ်ကို၊ အဟံ- တပည့်
 တော်သည်။ ဝန္တာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါးပြီး၏။

သံယာဂုဏ်တော် ၉-ပါး ၉၅

သံယံဂုဏ်တော် ၉-ပါး

သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော။
ဥပပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော။
ဗြဟ္မဗျူဟိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော။
သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော။
ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ၊
ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံယော အာဟုနေယျော၊
ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အပ္ပလိကရဏီယော၊
အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿ။

သုပ္ပဋိပန္န ဂုဏ်တော်

၁။ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက
သံယော=သီလဝန်၊ ဂုဏဝန်၊ ပညဝန်၊
ကလျာဏပုထုဇဉ် အရှင်မွန် အရှင်မြတ်တို့
နှင့်တကွ ပရမတ္ထသံယာ အရိယာ ၈-ပါး
တပည့်သား သံယာတော်မြတ်အပေါင်းသည်၊
သုပ္ပဋိပန္နော=အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ
သိက္ခာသုံးရပ် လွန်ကောင်းမြတ်သော ပဋိပတ်
ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

ဥဇ္ဇပ္ပဋိပန္န ဂုဏ်တော်

၂။ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက
 သံဃော=သီလဝန်၊ ဂုဏဝန်၊ ပညဝန်၊
 ကလျာဏပုထုဇဉ် အရှင်မွန် အရှင်မြတ်တို့
 နှင့်တကွ ပရမတ္ထသံဃာ အရိယာ ၈-ပါး
 တပည့်သား သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်၊
 ဥဇ္ဇပ္ပဋိပန္နော=အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ
 သိက္ခာသုံးရပ် လွန်ဖြောင့်မတ်သော ပဋိပတ်
 ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

ဉာယပ္ပဋိပန္န ဂုဏ်တော်

၃။ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက
 သံဃော=သီလဝန်၊ ဂုဏဝန်၊ ပညဝန်၊
 ကလျာဏပုထုဇဉ် အရှင်မွန် အရှင်မြတ်တို့
 နှင့်တကွ ပရမတ္ထသံဃာ အရိယာ ၈-ပါး
 တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်၊
 ဉာယပ္ပဋိပန္နော=အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ
 သိက္ခာသုံးရပ် လွန်သင့်မြတ်သော ပဋိပတ်
 ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

သာမိစိပွဋိပန္န ဂုဏ်တော်

၄။ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက
သံယော=သီလဝန်၊ ဂုဏဝန်၊ ပညဝန်၊
ကလျာဏပုထုဇဉ် အရှင်မွန် အရှင်မြတ်တို့
နှင့်တကွ ပရမတ္ထသံယာ အရိယာ ၈-ပါး
တပည့်သား သံယာတော်မြတ်အပေါင်းသည်၊
သာမိစိပွဋိပန္နော=အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊
အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် ရှိသေအပ်သော
ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါ
ပေ၏။

ယဒိဒံ-ယာနိ ဣမာနိ စတ္တာရိ
ပုရိသယုဂါနိ=အကြင် -၄-ပါးသော
ယောက်ျားမြတ်အစုံတို့သည်၊ သန္တိ= ရှိကုန်
၏။ ယဒိဒံ-ယေ ဣမေ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ-
အကြင် ၈-ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့
သည်၊ သန္တိ=ရှိကုန်၏။

အာဟုနေယျ ဂုဏ်တော်

၅။ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသ
 ဒေသော သာဝကသံယော=ဤ ၄-စုံ-၈-ပါး
 တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်အပေါင်း
 သည်၊ အာဟုနေယျော=အာဂန္တုအား
 ရည်၍ထားအပ်သော အလှူဝတ္ထုမျိုးကို
 လည်း ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော
 သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်နှင့်
 လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

ပါဟုနေယျ ဂုဏ်တော်

၆။ ပါဟုနေယျော=လက်ဆောင်အလို့ငှာ ယူ၍
 လာသော အလှူဝတ္ထုမျိုးကိုလည်း ခံယူခြင်း
 ငှာ ထိုက်တန်စွာသော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ
 ဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါ
 ပေ၏။

ဒက္ခိဏေယျ ဂုဏ်တော်

၇။ ဒက္ခိဏေယျော= နောက်နောက်ဘဝ
 အကျိုးရဖို့ ပျိုးချတုံလတ် မြတ်သောအလှူ
 မိခင်ဧရာဝတီ

ဝတ္ထုမျိုးကိုလည်း ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာ
သော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်
နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

အဉ္စလိကရဏီယ ဂုဏ်တော်

၈။ အဉ္စလိကရဏီယော=လူမင်း၊ နတ်မင်း၊
ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ လက်အုပ်ချီခြင်းကို
ခံယူထိုက်သော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊
ပညာဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

အနုတ္တရ ပုညက္ခေတ္တ လောကဿ ဂုဏ်တော်

၉။ လောကဿ= လူအပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ=
အတုမရှိမြင့်မြတ်သော၊ ပုညက္ခေတ္တံ =
ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးချရာ လယ်ယာမြေ
ကောင်း သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

တံ=ထိုသုပ္ပဋိပန္န အစ၊ ပုညက္ခေတ္တံ အဆုံး
ဘဝင်ချွန်းမျှ ဘုန်းရှိန်ကြီးမား ဂုဏ် ၉-ပါးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူပေသော သံဃာတော်မြတ်
အပေါင်းကို၊ အဟံ=တပည့်တော်သည်၊ ဝန္တာမိ=
ရှိခိုးပါ၏။

ဤ ဘုရားဂုဏ် ၉-ပါး၊ တရားဂုဏ် ၆-
ပါး၊ သံဃာ့ဂုဏ် ၉-ပါးကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ
ရေလည်စွာ မသိသောသူသည် ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာကို ဉာဏ်နှင့် ကြည်ညိုတတ်သောသူ
မဟုတ်၊ ထိုသူ၌ တိတိတ်ကုသိုလ် မဖြစ်၊ ဒွိတိတ်
ကုသိုလ်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ
လူမျိုးမှန်လျှင် ဤ ဂုဏ်တော် ၃-ပါးအနက်ကို
နှုတ်တက်ကြေမ့ တကယ်ရမှ သင့်မြတ်သတည်း။

| ဤ ဂုဏ်တော် ၃-ပါး ဘုရားရှိခိုးသည်
သူတ္တန်ပိဋကတ်၌ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်
တိုင် အဖန်ဖန်ဟောတော်မူ၏။ ဤ ဘုရားရှိခိုး
ကြီးထက် ကြီးမြတ်သော ဘုရားရှိခိုး မရှိပြီ၊
နမော တဿ ပါဌ် ,အနက်- သရဏဂုံ ၃-ပါး
ပါဌ်, အနက်တို့နှင့် ရှိခိုးပြီးနောက် ဤ ဂုဏ်တော်
၃-ပါးပါဌ် အနက်တို့နှင့် ရှိခိုးလေ။|

သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၉-ပါး ပြီး၏။

ယောက်ျားကလေးများဆုတောင်း ၁၀၁

ယောက်ျားကလေးများ ဆုတောင်း

ဣမိနာပုညေနံ ယခုအကျွန်ုပ်ပြုရသော ဤကောင်းမှု၊ ဤကုသိုလ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ- ယခုဘဝ ပစ္စုက္ခိ၍၊

- ဒီယာယုကော=အသက်ရှည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဘဝါမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- အရောဂေါ=အနာခပ်သိမ်းတို့မှ ကင်းလွတ်ရသည်။ ဘဝါမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- အဝေရော=ရန်သူခပ်သိမ်းတို့မှ ကင်းလွတ်ရသည်။ ဘဝါမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- အနဝဇ္ဇေသု=အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု=လောက၊ ဓမ္မ နှစ်ဌာနတို့၌၊ စိန္တာသိဒ္ဓေါ=ကြံတိုင်းလည်းအောင် ဆောင်တိုင်းလည်း မြောက် အဆုံးရောက်အောင် ထမြောက်ပြီးစီးနိုင်သည်။ ဘဝါမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- သမ္ပရာယေ=နောင်တမလွန်ဘဝ၌၊ ဥစ္စကုလေသု=မြင့်မြတ်သော လူမျိုးမြတ်သောနတ်မျိုးတို့၌၊ ဘဝါမိ= ဖြစ်ရပါလို၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

- မဟဒ္ဒနော-ကြီးမြတ်သော ဥစ္စာဓနဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝါမိ-ဖြစ်ရပါလို၏။
- မဟိဒ္ဒိကော-ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးတေဇာ အရှိန်အဝါနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝါမိ- ဖြစ်ရပါလို၏။
- သဒ္ဓါသမ္ပန္နော-ထက်သန်သော သဒ္ဓါ တရားနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝါမိ- ဖြစ်ရပါ လို၏။
- သုက္ကဓမ္မော-မကောင်းမှုဒုစရိုက်တို့မှ ရှက်တတ်ခြင်း၊ ကြောက်တတ်ခြင်းဟူသော ဖြူစင်သော တရား ၂-ပါးနှင့် အခါခပ် သိမ်းပြည့်စုံသည်၊ ဘဝါမိ-ဖြစ်ရပါလို၏။
- ဗဟုဿုတော-အတတ်ပညာ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပ ဟူသမျှတို့၌ ကြားကာ၊ မြင်ကာ၊ ကြံစည် ကာနှင့် လိမ္မာတတ်မြောက် ပေါက်ရောက် နိုင်ငြား အလွန်များသော ဗဟုဿုတဂုဏ် နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝါမိ-ဖြစ်ရပါလို၏။

ယောက်ျားကလေးများဆုတောင်း ၁၀၃

- ဒါနာဘိရတော=ပေးကမ်းလှူဒါန်းမှု၌ အလွန်မွေ့လျော်နိုင်သည်။ ဘဝါမိ= ဖြစ်ရပါလို၏။
- သီလာဘိရတော=သီတင်းသီလ ကျင့်သုံးမှု၌ အလွန်မွေ့လျော်နိုင်သည်။ ဘဝါမိ= ဖြစ်ရပါလို၏။
- ဘာဝနာဘိရတော=ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ ပွားများမှု၌ အလွန်မွေ့လျော်နိုင်သည်။ ဘဝါမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- အန္တိမဘဝေ=အဆုံးဘဝ၌၊ ဂုဏဂဏ ပရိဝါရံ=ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ အဘိညာဏ်၊ ဈာန် ဂုဏ်ပေါင်းရုံအပ်သော၊ အရဟတ္တံ = အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ် ကို၊ လဘာမိ=ရ- ရပါလို၏။

ယောက်ျားကလေးများ ဆုတောင်း ပြီး၏။

မိန်းကလေးများ ဆုတောင်း

- သုံးလူထွတ်ထား၊ မြတ်တရားနှင့်၊ ရှစ်ပါး
သံဃာ၊ ရတနာကို၊ သဒ္ဓါရိုကျိုး၊ လက်စုံ
မိုး၍၊ ရှိခိုးပါရ၊ ဤပုညကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌ
မျက်မြင်၊ ဘဝတွင်လည်း၊ ကင်းစင်
အန္တရာယ်၊ ကောင်းကျိုးကြွယ်လျက်၊
ဆယ်ဖြာအညီ၊ ပါရမီနှင့်၊ ဆယ်လီ ပုည၊
မြတ်ဓမ္မလည်း၊ နိစ္စခွင်ဖြိုး၊ နေ့စဉ်တိုး
သည်. . သက်ဇိုင်းကျွန်မရှည်စေသော်။
- ဘဝတဖန်၊ ဖြစ်တုံပြန်လည်း၊ လေးတန်
အပါယ်၊ ရှစ်သွယ်ရပ်ပြစ်၊ ကင်းတုံလစ်၍၊
ရှင်ချစ်မြတ်စွာ၊ သာသနာလျှင်၊ ရောင်ဝါ
ထိန်ဝင်း၊ လင်းရာတမူ၊ လူကောင်း၊
နတ်ကောင်း၊ ဘဝကောင်း၌၊ ညွတ်ညောင်း
သန္ဓေ၊ တိဟိတ်နေ၍၊ ဆွေလယ်မျိုးလယ်၊
တန်ခိုးကြွယ်သည်. . . လနွယ်ကျွန်မ
ထွန်းစေသော်။

မိန်းကလေးများဆုတောင်း ၁၀၅

- အသိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာနှင့်၊ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတပြည့်ဖြိုး၊ ဂုဏ်တန်ခိုးလည်း၊ အမျိုးလေးဖော်၊ သတင်းကျော်လျက်၊ သူတော်တို့ထုံး၊ ကျင့်သုံးတရား၊ အမှားမလိုက်၊ စရိုက်စင်ဖြူ၊ အလှူရေစက်၊ လက်နှင့်မကွာ၊ ရှစ်ဖြာဥပုသ်၊ မယုတ်ကြီးစား၊ လေးပါးဗြဟ္မစိုရ်၊ ရွန်းရွန်းစိုသည်... ကုသိုလ်ကိုယ်လုံး-ထုံစေသော်။
- ပတ္တမြားပလ္လင်၊ ကံ့ကော်ပင်ဝယ်၊ ငါးအင်မာရ်စစ်၊ အောင်ပွဲလှစ်၍၊ ခေတ်ဇာတိလုံး၊ သိမ့်သိမ့်ချွန်းလျက်၊ ရွှေဘုန်းစိုက်ထူ၊ ပွင့်တော်မူသား၊ သုံးလူသခင်၊ မိတေးရှင်ကို၊ မျက်မြင်ဖူး၍၊ အထူးကြည်ညို၊ ဘုန်းရိပ်ခိုသည်... မဂ်၊ ဖိုလ် ကျွန်မ- ရောက်စေသော်။
- သုံးလူထွတ်ထား၊ မြတ်တရားနှင့်၊ ရှစ်ပါးသံဃာ၊ အရိယာအား၊ ရတနာမိုး၊ ရွာသွန်းဖြိုးသို့၊ ကိုးပါးခြောက်စုံ၊ ကိုးရပ်ဂုဏ်ကို၊

အာဂုံချီးကျူး၊ နှုတ်လျှာမြူး၍၊ ကြည်နူး
ဆွဆွ၊ ရှိခိုးရသား၊ ကျွန်မကုသိုလ်၊ အဖို့
ကိုလျှင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဖခင်၊ ဆရာ၊
ဉာတကာက၊ သတ္တဝါအများ၊ နတ်တို့အား
လည်း၊ ရငြားပါစေ မျှပေးဝေသည်
ကောင်းထွေ သာဓု- ခေါ်စေသော်။

[ဤတွင်ရွှေကား- “မကောင်းမြစ်တား
ကောင်းရာထား” ဟူသော စကား၌ ဗုဒ္ဓဘာသာ
လူမျိုးမှန်ခဲ့လျှင် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ကြေကြေ
မွေ့ ရထိုက် သိထိုက်လှသော ဌာနစုကို ပြဆို
ခန်းပြီး၏။]

မိန်းကလေးများ ဆုတောင်း ပြီး၏။

သတိပြုရန်အချက်များ

ဆရာဝတ်၌ တပည့်တပန်းတို့အား အသက်
ရှည်ကြောင်း၊ အနာကင်းကြောင်း၊ ဘေးရန်
ကင်းကြောင်း အထူးကောင်းလှသော လောက
မိခင်ဧရာဝတီ

နည်းလမ်းနှင့် ဓမ္မနည်းလမ်းများကိုလည်း အသက်ထက်ဆုံး စွဲမြဲကြရန် သင်ကြားလိုက်နာရမည် ဟုပါရှိ၏။ မြန်မာလူမျိုးတို့၌ ပရိတ်ကြီး သင်ရိုးရှိသည်လည်း ဤဝတ်အတွက်ပင်။

ယခုအခါသည် ရောဂါဥပဒ် များပြားလှသောအခါဖြစ်၍ ဤဝတ်ကို ဆရာဖြစ်သူတို့ အထူးအားထုတ်သင့်၏။ ပရိတ်ကြီး တစ်စောင်လုံးဆိုလျှင် များလှ၍ မဆောင်နိုင်ရှိ၏။ အထုံဖြစ်အောင် နေ့စဉ်စွဲမြဲ၍ ရွတ်နိုင်ပါလျှင် ရတနသုတ် တစ်ခုနှင့်လည်း ပြီးပါ၏။ မေတ္တသုတ် တစ်ခုနှင့်လည်း ပြီးပါ၏။ ခန္ဓသုတ် တစ်ခုနှင့်လည်း ပြီးပါ၏။ နေ့စဉ်အထုံပြု၍ စွဲမြဲမှုရှိမှ အန္တရာယ်တွေ့သောအခါ ရွတ်လျှင် တန်ခိုးထင်ရှားနိုင်သည်။ ။ အန္တရာယ်ကြီးလျှင်ကြီးလိုက် အထပ်များစွာ ရွတ်။ နှုတ်နှင့်ရွတ် မှုထက် စာကိုကြည့်၍ ဖတ်မှုသည် သာ၍ ကောင်း၏။ မရသော သူတို့လည်း ဖတ်နိုင်ကြကုန်၏။ ရသောသူတို့လည်း အထူးပီပြင်စွာ

ဖတ်ဆိုနိုင်ကြကုန်၏။

ဝေသာလီပြည်၌ ကပ်-၃-ပါးသင့် ရာ
ရတနသုတ်ကြီးကို ညဉ့်-၃-ယံပတ်လုံး
ရှင်အာနန္ဒာ ရွတ်ပေ၍ ပျောက်ငြိမ်း၏။ ကပ်
ဥပဒ် ကင်းငြိမ်းဖို့အတွက် သက်သက်
ဟောတော်မူရသော သုတ်ကြီးပေတည်း။
ထို့ကြောင့် မြို့ရွာ၌ ကပ်ဥပဒ် ဖြစ်ခဲ့သော်
ဤသုတ်ကြီးကို ကမ္မဝါပြုလုပ်၍ လူရော၊
ရှင်ရော ဖတ်ရွတ်ရမည်။

မြို့ရွာအတွက် အများဖတ်ရွတ်ကြသော
အခါ တစ်ယောက်သောသူက စာကိုကိုင်၍
ဖတ်ရမည်။ ၂၀-ကျော်၊ ၃၀-မျှသော သူတို့က
တစ်သံတည်းကျအောင် လိုက်ရမည်။ တစ်ရွာ
လုံး၊ တစ်ရပ်လုံး နှံ့လေအောင် လမ်းလျှောက်
မတ်တတ်သွား၍ ဖတ်ရွတ်ကြရမည်။ ကပ်ဥပဒ်
မငြိမ်းမခြင်း ညစဉ်ဖတ်၊ ကပ်ဥပဒ်ပျောက်ငြိမ်းမှ
တန်၊ မိမိတို့ အိမ်မှာလည်း နေဝင်လျှင်
အိမ်ရှိလူကုန် တစ်အိမ်လုံး ဖတ်ရွတ်ကြလေ။

မိခင်ဧရာဝတီ

သုတ်ပါထေယျ၌ လာသော အာဇာနည်ဦး
သုတ်တော်ကြီးသည်လည်း ဘီလူး၊ သံဘက်
အန္တရာယ်ကင်းဖို့ ဟောထားသော သုတ်ကြီး
ပေတည်း။ မဟာသမယသုတ်ကြီးသည်လည်း
အန္တရာယ်ကင်း သက်သက်ပေတည်း။

သထုံပြည်၌ ဥပဒ်ဖြစ်ရာ ရဟန္တာ အရှင်
သောဏမထေရ်၊ ဥတ္တရမထေရ်တို့ ဗြဟ္မဇာလ
သုတ်ကြီးကို ရွတ်၍ ပျောက်ငြိမ်းသည်-ဟု
ကျမ်းဂန်၌ အထင်အရှားရှိ၏။

ဥပုတသန္တိသည်လည်း ကပ်ဥပဒ်ငြိမ်းဖို့
သက်သက်ဖြစ်၍ ဇင်းမယ်နိုင်ငံ၌ ကပ်ဥပဒ်ကြီး
ဆိုက်ရောက်ရာ ဥပုတသန္တိကို တစ်မြို့လုံး
ရွတ်ဖတ်ကြ၍ ကပ်ဥပဒ်ကင်းငြိမ်း၏။

ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်များသည်လည်း ကပ်ဥပဒ်
ကို ငြိမ်းစေတတ်၏။ မြို့အတွက်၊ ရွာအတွက်
ဖတ်ရွတ်ကြသောအခါ ရပ်စု၊ ကွက်စုပြု၍
မိန်းမ၊ ယောက်ျားအသင်းဖွဲ့၍ ဖတ်။ လူများ
လွန်းလျှင် အသံမကွဲမပြား ရှိတတ်၏။ အသံ

ကွဲပြားမှ သာ၍ကောင်းသည်။ နှစ်ကျိပ်၊
နှစ်ကျိပ်ငါး၊ သုံးကျိပ်၊ သုံးကျိပ်ငါး အစုဖွဲ့၍
ဖတ်၊ အမြောက်သံ၊ သေနတ်သံ၊ စည်သံ၊
မောင်းသံ၊ အချက်ပေး၍ တစ်မြို့လုံး၊ တစ်ရွာ
လုံး တစ်ပြိုင်တည်း ဖတ်၊ တော်ချိန်ကျလျှင်
လည်း အချက်ပေး၍ တစ်ပြိုင်တည်း ရပ်၊
ကပ်ဥပဒ်မငြိမ်းမခြင်း ညစဉ် ဖတ်၊ ကပ်ဥပဒ်
ပျောက်ငြိမ်းမှ တန်။

ဖတ်မည်ပြုသောအခါ တစ်မြို့လုံး၊ တစ်ရွာ
လုံး လမ်းစဉ်တလျှောက် တံမြက်လှည်း၊ လမ်းဆုံ၊
လမ်းခွတို့၌ ရေပြည့်အိုး တည်၊ နေဝင်လျှင်
တစ်မြို့လုံးလင်းအောင် မီးထွန်း၊ ငါတို့ထုတ်
ထားသော အန္တရာယ်ကင်း ပဗ္ဗာဇနိယ
ကမ္မဝါစာ စာအုပ်မှာ ပြဆိုသော အစီအစဉ်
အတိုင်း လုပ်။

ငါတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်တို့၌ ကပ်
ဥပဒ်ကြီးများကို ပျောက်ငြိမ်းစေတတ်သော
သုတ္တန်ကြီး၊ သုတ္တန်ငယ်၊ ဂါထာကြီး၊ ဂါထာငယ်

များစွာလာရှိ၏။ အရကျက်၍လည်း မထား
နိုင်ကြ၊ နှုတ်နှင့် ရွတ်ရိုးရှိနေသည့်အတွက်
အရမကျက်နိုင်သော သုတ္တန် ကြီး၊ ငယ်စုသည်
ကပ်ဥပဒ်ရှိနေသည့်အခါ အသုံးမပြုနိုင် ရှိနေ
ကြ၏။ စာနှင့်ဖတ်မှုသည် ဘယ်ပါဠိတော်
ကိုမဆို မိန်းမ၊ ယောက်ျား အများဖတ်နိုင်၏။
နှုတ်နှင့် ရွတ်မှုထက်လည်း ပုဒ်အက္ခရာ ပီပြင်စွာ
ဆိုနိုင်သဖြင့် သာ၍ကောင်းမြတ်၏။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံ၌ အစောင့်
အရှောက် ဖြစ်စေခြင်းငှာ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော
ပါဠိတော်များကို ကျမ်းဂန်တို့မှ ထုတ်နုတ်၍
စာအုပ်ပြုလုပ်ကာ အိမ်တိုင်းမှာပင် အစဉ်
ထာဝရ ရှိစေဖို့ ကောင်းလှ၏။ ပညာရှိတို့
သတိပြုကြလေကုန်။

သတိပြုရန် အချက်များပြီး၏။

နေ့စဉ် အန္တရာယ်ကင်းရှင်းရန် ညွှန်ကြားချက်

၁။ နမောတဿ- မဟာနမက္ကာရကြီးသည်
လည်း ဘီလူး၊ သံဘက် အန္တရာယ်မှ
ကင်းလွတ်စေတတ်၏။

၂။ သရဏဂုံ ၃-ပါးသည်လည်း အန္တရာယ်မှ
ကင်းလွတ်စေတတ်၏။

၃။ ဣတိပိသော-ဂုဏ်တော် ၉-ပါးသည်လည်း
အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်စေတတ်၏။

၄။ သမ္ဗုဒ္ဓေ-သည်လည်း အန္တရာယ်မှ
ကင်းလွတ်စေတတ်၏။

၅။ သိရသို့ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော-ဟူသော ရတနာ
ရွှေချိုင့်သည်လည်း အန္တရာယ်ကင်းဖို့
အထူးဖြစ်၏။

၆။ အောင်ခြင်း ၈-ပါးသည်လည်း အန္တရာယ်
ကင်းဖို့ အထူးဖြစ်၏။

၇။ အာဝေဏိကဂုဏ်တော် ၁၈-ပါးသည်
လည်း အလွန်တန်ခိုးကြီးလှ၏။ ဓာရဏ
ပရိတ်လည်း ခေါ်၏။ ဘီလူး၊ သံဘက်များကို

အလွန်နိုင်၏။

၈။ ဆဒိသာပါလ သုတ်သည်လည်း အန္တရာယ်
ကင်း ရိုးရာကြီးပေတည်း။

[ဤသို့လျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ကပ်၊ ဥပဒ်
အန္တရာယ် လွတ်ကင်းရန် ပရိတ်တော်၊
ဂုဏ်တော် အလွန်ပေါများ၏။ အိပ်ရာဝင်၌
အထပ်များစွာ နေ့စဉ်ရွတ်အံ့ စွဲမြဲ၍ ထားကြ
ပါမူ ကြာလေလေ တန်ခိုးရှိလေလေ ဖြစ်၏။]

နေ့စဉ်အန္တရာယ်ကင်းရှင်းရန်

ညွှန်ကြားချက်ပြီး၏။

ပရိတ်ရွတ်နည်း

ပရိတ်တော်၊ ဂုဏ်တော်များကို ရွတ်ဖတ်ကြ
ရာ၌ ကုသိုလ်ဖြစ် ရွတ်ဖတ်ကြသောအခါ
သဒ္ဓါစိတ်နှင့် ဖြည်းညင်း သာယာနာဖွယ်ရှိ
အောင် ရွတ်ဖတ်ရသည်။ အန္တရာယ်ကင်း
ကိစ္စနှင့် ရွတ်ဖတ်ကြသောအခါ မာန်စိတ်နှင့်

အသံထန်စွာ ရွတ်ဖတ်ရသည်။ အန္တရာယ်ကြီး
လျှင် ကြီးလိုက် အခေါက်များစွာ အာသံ၊
လျှာသံ အပြင်းအထန်ပေး၍ ရွတ်ဖတ်ရသည်။

ပရိတ်ရွတ်နည်း ပြီး၏။

နိဂုံး

ဤတွင် ရွှေကား-အသက် - ၂၀ အတွင်း၌
တည်ရှိကြကုန်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ အမျိုးသား
သူငယ်များတို့၏ အကျိုးငှာ ကောင်းစွာ
စီရင်အပ်သော သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီကျမ်းသည်
အပြီးသို့ရောက်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်
သားပြီကြသူ ဗောဓိလျာ၊ ဗောဓိလောင်း၊
သူငယ်ကောင်း၊ သူငယ်မြတ်တို့၏ တတ်သိ
လိမ္မာဖို့ လမ်းကြောင်းအစဉ်ကို ပြဆိုရာကျမ်း
ဖြစ်၍ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီကျမ်း ခေါ်သည်။

[ဤကျမ်းကို တတ်မြောက် ပြီးသည့်နောက် သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်များကို အလွယ်တကူ တတ်လို သူတို့သည် ငါတို့စီရင်သော သဒ္ဒသံခိပ်ကျမ်း၊ ပရမတ္ထသံခိပ်ကျမ်းများကို သင်ကြားကြလေ ကုန်။]

နိဂုံးပြီး၏

သုက္ကမာရမဂ္ဂဒီပနိကျမ်းပြီး၏

စုဒ္ဒကပါဠိတော်၌လာသော

မင်္ဂလသုတ်ပါဠိနှင့်

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားတော်မူအပ်သော

နိဿယများ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဒါနကထာ

ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ
သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ
အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ
အဘိက္ကန္တယ ရတ္ထိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ
ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ

ဩဘာသေတွာ-

မင်္ဂလာသုတ်ပါဠိတော် ၁၁၇

ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊
ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ
အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာခေါ သာဒေဝတာ
ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

ဒေဝတာယာစနကထာ

ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္တာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမန္တိ။

ဗုဒ္ဓဘာသိတ ကထာ

၁။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ
သေဝနာ။

ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂။ ပတိရူပဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ
ကတပုညတာ။

အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၃။ ဗာဟုဿစူဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ
သုသိက္ခိတော။

သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ
မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၄။ မာတာပိတု ဥပဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ
သင်္ဂဟော။

အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၅။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဣတကာနဉ္စ
သင်္ဂဟော။

အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၆။ အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ
သံယမော။

အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၇။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုပ္ပိ စ
ကတညူတာ။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၈။ ခန္တိ စ သောဝစဿတာ၊ သမကာနဉ္စ
ဒဿနံ။

ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ
မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၉။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန
ဒဿနံ။

နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလာမုတ္တမံ။
၁၀။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န
ကမ္ပတိ။

အသောကံ ဝိရုဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလာမုတ္တမံ။
၁၁။ ဧတာဒိ သာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ
မပရာဇိတာ။

သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ
မင်္ဂလာမုတ္တမန္တိ။

မင်္ဂလာသုတ်ဂါထာပြီး၏။

ဤတွင် မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိတော် ပြီး၏။

-----*-----

မင်္ဂလ သုတ် နိဿယ

နိဒါနကထာ အနက်

ဘန္တေ=ကဿပ-ဟု နာမ ထင်ရှား အရှင်
 ဘုရား၊ မေ- မယာ=အာနန္ဒာဟု သညာသမုတ်
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝံ=ဤသို့၊ သုတ်=မြတ်စွာဘုရား
 မိန့်စကားကို နားဝယ်ဆတ်ဆတ် ကြားနာအပ်
 ၏။ ။ ကိသုတ်၊ အဘယ်သို့ ကြားနာအပ်သနည်း
 ဟူမူကား-

ဧကံ သမယံ = အခါတပါး၌၊ ဘဂဝါ =
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ = သာဝတ္ထိ
 ပြည်၌၊ ဇေတဝနေ = ဇေတဝန် ဥယျာဉ်၌၊
 အနာထပိဏ္ဍိကဿ = အနာထပိဏ်သူဌေး၏၊
 အာရာမေ = ကျောင်းအရာမ်၌၊ ဝိဟရတိ =
 ဣရိယာပိုထံ အလိုက်မှီတင်း သီတင်းကြည်
 ဖြူနေတော်မူ၏။

အထ ခေါ = ထိုအခါ၌၊ အညတရာ = အမျိုး
 အမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ =
 မိခင်ဧရာဝတီ

နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တယ- ညဉ့်ဦးယံကို
လွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ-ညဉ့်သန်းခေါင်အခါ၌၊
အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ-အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သော
အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလကပုံ- အလုံး
စုံသော၊ ဇေတဝန်-ဇေတဝန်ဥယျာဉ်တစ်ခုလုံးကို၊
ဩဘာသေတွာ-ကိုယ် ရောင် ကိုယ် ဝါဖြင့်
ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၍-

ယေန-အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ-ရှိတော်မူ၏၊ တေန-
ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လာ၏၊
ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လာပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတိ-ဝပ်တွားရိုက်ျိုး
ရှိခိုး၏၊ အဘိဝါဒေတွာ- ဝပ်တွားရိုက်ျိုး
ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ-သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်၏၊ ဧကမန္တံ- သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတာခေါ-
ရပ်ပြီးသော၊ သာ ဒေဝတာ-ထိုနတ်သားသည်၊
ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ- ဂါထာ

စကားဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ- နားတော်လျှောက်
ပေ၏။ ကိ အဇ္ဈဘာသိ-အဘယ်သို့ နားတော်
လျှောက်သနည်းဟူမူကား-

ဒေဝတာယာစနကထာ အနက်

ဘန္တေ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးလှသော
မြတ်စွာဘုရား၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော၊ ဒေဝါစ-
နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ- လူတို့
သည်လည်းကောင်း၊ သောတ္ထာနံ- ကောင်းကျိုး
ချမ်းသာ မင်္ဂလာကို၊ အာကင်္ခမာနာ-သိလို့၊
မြင်လို့၊ ပြည့်စုံလိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ-
ကောင်းမြတ်ချမ်းသာ မင်္ဂလာတို့ကို၊ အစိန္တယံ-
ထွေထွေလာလာ ရှာကြံယူဆကြကုန်၏။ ဥတ္တမံ-
အမှန်မုချ မြတ်ထွတ်လှသော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ
စစ် တရားနှစ်ကို၊ ဗြူဟိ-ဟောတော်မူပါလော့။
ဣတိ-ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ- နားတော်
လျှောက်လေ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသိတကထာ အနက်

ကိ-အဘယ်သို့၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အဝေါစ-ဟောကြားတော်မူသနည်း
ဟူမူကား-

၁။ (က) ဒေဝတေ-နတ်သား၊ ဗာလာနံ-
မကင်း ဒုစရိုက် သူမိုက်တို့ကို၊
အသေဝနာစ-ဆရာအမှတ်၊ မိတ်
အမှတ်ဖြင့် မဆည်းကပ် မပေါင်း
ဖော် ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

(ခ) ပဏ္ဍိတာနံ-ဒုစရိုက်အပေါင်း ကင်း
လွတ်ရှောင်းလျက် ကျိုးကြောင်း
မြင်သိ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနာစ-
ဆရာအမှတ် မိတ်အမှတ်ဖြင့် ဆည်းကပ်
ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

(ဂ) ပူဇနေယျာနံ-ဂုဏ်ဝုဒ္ဓိ၊ ဝယဝုဒ္ဓိ
ကျေးဇူးရှိနှင့် မိဘဆရာ ရတနာ
သုံးပါး တရားကျင့်သူ စင်ဖြူစရိုက်
ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို၊ ပူဇာစ-

မိခင်ဧရာဝတီ

ရိုသေသမ္မ အပြုအမူ ပျူငှာဆေးလေး
ကျွေးမွေးပေးကမ်း လှူဒါန်းပူဇော်
ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

ဧတံ-ဤတရား ၃- ပါးသည်၊ ဥတ္တမံ-
အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊
သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ-စသည်တို့ထက်
ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊
မင်္ဂလံ-လောကီ၊ လောကုတ္တ ရာချမ်းသာ
ပွားကြောင်း ကောင်းသော မင်္ဂလာမည်၏။

၂။ (က) ဒေဝတေ-နတ်သား၊ ပတိ ရူပ
ဒေသဝါသော စ- သူတော်ကောင်း
တရား ထွန်းကားရာမှန် လျော်ကန်
လျောက်ပတ်သော အရပ်ဒေသ၌
နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

(ခ) ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတာ စ-
ပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကုသိုလ်
ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။

(ဂ) အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ-မိမိစိတ်ကို အလိုမလိုက် ဒုစရိုက်သို့ လိုက်ခွင့် မပေး ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ကောင်းမြတ် ရာ၌သာ ကောင်းစွာခိုင်ကြည် အမြဲ တည်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း။

ဧတံ-ဤတရား ၃-ပါးသည်၊ ဥတ္တမံ- အများ လောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတ မင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက် လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာပွားကြောင်း ကောင်းသော မင်္ဂလာမည်၏။

၃။ (က) ဒေဝတေ-နတ်သား၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ- တရားကျမ်းဂန် သင်အံ ကြည့်မှတ် လွန်နံ့စပ်သော အတတ်ကောင်း၊ ပညာကောင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။

- (ခ) သိပ္ပဉ္စ-အပြစ်မထင် စက်မှုလက်မှု စသော အတတ်ကို သင်ကြားရခြင်း သည် လည်းကောင်း။
- (ဂ) သုသိက္ခိတော-ငယ် ရွယ် စဉ်က သွန်သင်ဆုံးမ အချိုးကျပြီးသော၊ ဝိနယော စ-အမိဝတ် ငါးပါး၊ အဘဝတ်ငါးပါး အစရှိသော အမျိုးကောင်းသမီး၊ အမျိုးကောင်းသား ဝတ္တရားနှင့် ပြည့်စုံရခြင်းသည် လည်းကောင်း။
- (ဃ) သုဘာသိတာ-အပြစ်စင်ကြယ် ချစ်ကြင်ဖွယ်နှင့် နာဖွယ်ကျိုးလို့ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ ယာ ဝါစာ စ- အကြင် စကားကောင်းမျိုးသည် လည်းကောင်း။

ဧတံ-ဤတရား ၄-ပါးသည်၊ ဥတ္တမံ- အများ လောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက်

မိခင်ဧရာဝတီ

လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ -
လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာပွားကြောင်း
ကောင်းသော မင်္ဂလာမည်၏။

၄။ (က) ဒေဝတေ-နတ်သား၊ မာတာပိတု-
အမိ၊ အဘကို၊ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ-ပင်စင်
အငြိမ်းစား ကောင်းစွာထား၍
ဆပွားကြည်ညို မေတ္တာပိုလျက်
ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ် ဝတ်နိဗဒ်ဖြင့်
မလပ်မဟင်း လုပ်ကျွေးရခြင်းသည်
လည်းကောင်း။

(ခ) ပုတ္တဒါရဿ-သမီးနှင့်သား ကြင်
မယားကို၊ သင်္ဂဟောစ- သားသမီး
ဝတ်၊ မယားဝတ်ကို မချွတ်စေလို
မေတ္တာပိုလျက် သဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရ
ခြင်းသည်လည်းကောင်း။

(ဂ) အနာကုလာ-အသောက်၊ အစား၊
အကစားနှင့် အကြွားအဝါ မလိမ္မာ
မိခင်ဧရာဝတီ

တွက် စီးပွားပျက်ရန် နှောင့်ရှက်မရှိ
ချောမောဘိကုန်သော၊ ကမ္မန္တာစ-
စီးပွားမှုတို့သည်လည်းကောင်း။

ဧတံ-ဤတရား ၃- ပါးသည်၊ ဥတ္တမံ-
အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊
သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ- စသည်တို့ထက်
ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-
လောကီ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာပွားကြောင်း
ကောင်းသော မင်္ဂလာ မည်၏။

၅။ (က) ဒေဝတေ-နတ်သား၊ ဒါနဉ္စ-
သံသရာရေး၊ သဒ္ဓါရှေး၍ ပေးလှူစွန့်
ကြမှုသည်လည်းကောင်း။

(ခ) ဓမ္မစရိယာ စ-သုစရိုက်တရားကို
အားထုတ်ကျင့်ဆောင်မှုသည်လည်း
ကောင်း။

(ဂ) ဉာတကာနံ-ဘိုးကြီး၊ ဘွားကြီး၊
ဘကြီး၊ ဘထွေးအစရှိကုန်သော
မိခင်ဧရာဝတီ

မိန္ဒယံ၊ ဘရီး၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့
အား၊ သင်္ဂဟော စ-ဆွေဝတ်၊
မျိုးဝတ်၊မယွင်းချွတ်အောင် ဖြူဆွတ်
သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ကောင်းစွာ
သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။

(ဃ) အနဝဇ္ဇာနိ-ဒုစရိုက်ပြစ် အညစ်
မထင် သန့်ရှင်းစင်ကုန်သော၊
ကမ္မာနိ စ-ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု၊
မနောကံမှု တို့သည်လည်းကောင်း။

တေ-ဤတရား ၄-ပါးသည်၊ ဥတ္တမံ- အများ
လောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊
သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ- စသည်တို့ထက်
ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-
လောကီ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာပွားကြောင်း
ကောင်းသော မင်္ဂလာ မည်၏။

၆။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ ပါပါ= အမျက် ထန်ခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲခြင်း၊ ကျေးဇူး မဲ့ခြင်း၊ သူတပါးကိုမနာလိုခြင်း၊ ဝန်တိုခြင်း၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း၊ စဉ်းလဲခြင်း အစရှိသော ယုတ်မာ သော တရားအစုမှ၊ အာရတီ စ= ကိုယ်၊ နှုတ်နှစ်ပြင် ဝေးစွာကြည်ရ ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရတီ စ=စိတ်မနောတွင် အထူးကြည်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။

(ခ) မဇ္ဇပါနာ= ယစ်မျိုးငါးပါးကို သောက် စားခြင်းမှ၊ သံယမော စ= စောင့် ရှောက်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

(ဂ) ဓမ္မေသု=ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ- စသောပုညကိရိယာ ၁၀-ပါး ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါ စ= ဘယ်ညဉ့်၊ နေ့မှ မေ့၍တစ် မပြုမိဟု မရှိရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

ဧတံ=ဤတရား ၃-ပါးသည်၊ ဥတ္တမံ= အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ- စသည်တို့ထက် ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ= လောကီ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာပွားကြောင်း ကောင်းသော မင်္ဂလာ မည်၏။

၇။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ ဂါရဝေါ စ= ရိုသေထိုက်သောသူတို့၌ သူတပါးကို ရိုသေခြင်းသည်လည်းကောင်း။

(ခ) နိဝါတော စ=နှိမ့်ချထိုက်သော သူတို့၌ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်း သည်လည်းကောင်း။

(ဂ) သန္တုဋ္ဌိ စ=လောကသိုက်မြုံ ကာမ ဂုဏ်၌ အာရုံမကြီး တရားမှီး၍ သိမ်းဆည်းခြိုးခြံ ကံပေးသမျှ ရတတ်သရွေ့ သူတော်လေ့ဖြင့် ချမ်းမြေ့စံပယ် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း

သည်လည်းကောင်း။

(ဃ) ကတညူတာ စထမင်းတဆုပ် ရေ
တလုတ်မျှ မ၊ စပေးဖူး သူ့ကျေးဇူး
ကို အထူးကြီးကျယ်မြင်းမိုရ်နှယ်သို့
မကွယ်မပ သိတတ်ရခြင်းသည်
လည်းကောင်း။

(င) ကာလေနမကြာမကြာ အခါခါ၌၊
ဓမ္မဿဝနာ စကုသိုလ်ပွားရာ
အလိမ္မာပွားကြောင်း သူတော်
ကောင်းအား ဆည်းကပ်ငြား၍
တရားဓမ္မ နာခံရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။

ဧတံ-ဤတရား ၅-ပါးသည်၊ ဥတ္တမံ- အများ
လောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊
သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ- စသည်တို့ထက်
ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-
လောကီ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာပွားကြောင်း
ကောင်းသော မင်္ဂလာ မည်၏။

၈။ (က) ဒေဝတေ-နတ်သား၊ ခန္တီ စ-
ချမ်းသာတွေ့သော်လည်း မတက်ကြွ
ဒုက္ခတွေ့သော်လည်း စိတ်မပျက်
အမျက်မထန် သည်းညည်းခံခြင်း
သည်လည်းကောင်း။

(ခ) သောဝစဿတာ စ-ဆိုဆုံးမလျှင်
ဒေါသမထင် ကျေးဇူးတင်သဖြင့်
ဆုံးမချင်ဖွယ် အလွန်လွယ်သော
စကားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း။

(ဂ) သမဏာနံ- ရဟန်းအပေါင်း သူတော်
ကောင်းတို့ကို၊ ဒဿနဉ္စ- ကြည်ဖြူ
လေးမြတ် ဆည်းကပ်ဖူးမြင်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း။

(ဃ) ကာလေန-မကြာမကြာ အခါခါ၌၊
ဓမ္မသာကစ္ဆာ စ-လူကောင်း၊
ရှင်ကောင်း၊ သူတော်ကောင်းနှင့်
ပေါင်းဆုံငြား၍ တရားကျမ်းဂန်
မိခင်ဧရာဝတီ

အတန်တန်ကို ဉာဏ်သွားသန်ရှင်း
လင်းထက်လင်းအောင် အချင်းချင်း
နှီးနှော ပြောဆိုခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။

ဧတံ=ဤတရား ၄-ပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=
အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊
သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ- စသည်တို့ထက်
ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=
လောကီ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာပွားကြောင်း
ကောင်းသော မင်္ဂလာ မည်၏။

၉။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ တပေါ စ= ရှစ်ပါး
ဥပုသ် စောင့်ချုပ် ထိန်းသိမ်းခြင်း
စသော ခြိုးခြံမှုသည်လည်းကောင်း။

(ခ) ဗြဟ္မစရိယဉ္စ= ကာမဂုဏ်နှင့် အာရုံ
မစပ် မြတ်သော ရသေ့၊ ရဟန်း
အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။

(ဂ) အရိယသစ္စာနံ-ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓနှင့် မဂ္ဂ-ဟူသည် ဖြူစင် ဖြောင့်မတ် လွန်ထူးမြတ်သော လေးရပ်သစ္စာ နက်နဲစွာတို့ကို၊ ဒဿနဉ္စ- ပြက်ပြက်ပြင်ပြင် ဉာဏ်၌ မြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

(ဃ) နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာ စ-အဇ္ဈတ္တမှန် ကိုယ်သန္တာန်၌ အမှိုက်ခပင်း ကုန် ငြိမ်းခြင်းကို လင်းလင်းထင်ထင် တွေ့မြင်သမှု မျက်မှောက်ပြုရခြင်း သည် လည်းကောင်း။

ဧတံ-ဤတရား ၄-ပါးသည်၊ ဥတ္တမံ- အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ- စသည်တို့ထက် ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ- လောကီ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာပွားကြောင်း ကောင်းသော မင်္ဂလာ မည်၏။

၁၃၆ သုက္ကမာရမဂ္ဂဒီပနီ

၁၀။ (က) ဒေဝတေ-နတ်သား၊ လောက
ဓမ္မေဟိ- လောကဓံတရား ရှစ်ပါး
တို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ-ခိုက်တိုက် တွေ့ကြုံ
ရသော၊ ယဿ-အကြင် တာဒိ
ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံပေလတ် ယောက်ျား
မြတ်၏။ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ နကမ္ပတိ-
မတုန်လှုပ်။

(ခ) အသောကံ-ဒုက္ခမျိုးကြောင့် စိုးရိမ်
ပူပန်ခြင်းလည်း မရှိ။

(ဂ) ဝိရဇံ-သုခမျိုးကြောင့် ကြိုးကြိုး
ကြွကြွ စိတ်ရွှင်ပြသည် ရာဂ
ဟူသော မြူလည်းမရှိ။

(ဃ) ခေမံ-အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ ပရာနုဝါဒ
ဘေးတို့မှလည်း ကင်းဝေး၏။

တဿ-ထို တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေလတ်
ယောက်ျားမြတ်၏။ ဧတံ-ဤတရား ၄-ပါးသည်၊
ဥတ္တမံ-အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌ
မင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ- စသည်

တို့ထက် ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊
မင်္ဂလံ- လောကီ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာပွား
ကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာ မည်၏။

၁၁။ ဒေဝတေ-နတ်သား၊ ဧတာဒိသာနိ-
ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ-
လောကီ၊ လောကုတ္တရာမင်္ဂလာတို့ကို
ကတ္တာန- ပြည့်စုံစွာ ပြုကျင့်နိုင်ကြကုန်
သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗတ္ထ- နေလေရာရာ
ခပ်သိမ်းသော အရပ်ဒေသတို့၌၊ ပရာဇိတာ-
လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာစီးပွားတို့မှ
ဆုံးရှုံးခြင်း မရှိနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ-
နေလေရာရာ ခပ်သိမ်းသော အရပ်ဒေသ
တို့၌၊ သောတ္ထိ- ကောင်းမြတ်ချမ်းသာ
မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ- ရောက်ရ
ကုန်၏။ တေသံ-ထိုမင်္ဂလာကို ထွေလာ
ဥဿုံ ကြံကြကုန်သူ နတ်၊ လူအပေါင်း
တို့အား၊ တံ-ထိုဂုဏ်-ပါးသော တရားအပေါင်း

သည်သာလျှင်၊ ဥတ္တမံ- အများလောက
သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊
မုတမင်္ဂလာ- စသည်တို့ထက် ဆထက်လွန်
ကျူး အထူး မြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-လောကီ၊
လောကုတ္တရာ ချမ်းသာပွားကြောင်း ကောင်း
သော မင်္ဂလာမည်၏။

ဣတိ-ဤသို့၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အဝေါစ-ဟောကြားတော်မူ၏။ ဣတိ-ဤသို့၊
သုတံ-ကြားနာအပ်၏။

မင်္ဂလသုတ် ဂါထာအနက် ပြီး၏။

ဤတွင် မင်္ဂလသုတ်နိဿယ ပြီး၏။

ဤတွင်ရွှေကား... အသက် ၂၀-အတွင်း
၌ တည်ရှိကြကုန်သော ဗုဒ္ဓဘာသာအမျိုးသား
သူငယ်များတို့၏ အကျိုးငှာ ကောင်းစွာ
စီရင်အပ်သော လယ်တီမင်္ဂလသုတ္တန်ကျမ်း
သည် အပြီးသို့ရောက်၏။

နိဂုံးပြီး၏။

ခုနစ်နေ့ ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုး ၁၃၉

ဖွားတော်မူသောနေ့ စသော ခုနစ်နေ့တို့အား
ရည်စူး၍ ချီးကျူး ဖွဲ့ဆိုအပ်သော
ခုနစ်နေ့ ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုးနှင့်
ဆူတောင်းအမျိုးမျိုး

ကြာသပတေးနေ့ ပဋိသန္ဓေယူ

၁။ သုံးလူ့ရှင်ပင်၊ ကျွန်ထိပ်တင်။ ။သောင်းခွင်
စကြဝဠာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၊ ညီညာရုံးစု၊
တောင်းပန်မှုကြောင့် ရတုနဂို၊ ရွန်းရွန်း
စိုသည်၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ ကြွက်မင်းနေဝယ်၊
ချမ်းမြေ့ကြည်ဖြူ။ သန္ဓေယူသည်။ ။
နတ်လူငြိမ်းဘို့ ကိန်းပါကို။

သောကြာနေ့ ဖွားမြင်

၂။ သန္ဓေယူခါ၊ ဆယ်လကြာသော်၊ ဗဟာ
သက္ကရာဇ်၊ ခြောက်ဆဲ့ရှစ်ကြိ၊ ကဆုန်လပြည့်၊
သောကြာနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့စုံစီ၊ လုမ္ဗိနီ၌၊
မဟီလှိုက်ဆူ၊ ဘွားတော်မူသည်။ ။

မိခင်ဧရာဝတီ

နတ်လူအောင်မြို့ လမ်းပါကို။

တနင်္လာနေ့ တောထွက်

၃။ ဘွားမြင်မြောက်သော်၊ ဆဲ့ခြောက်နှစ်ရွယ်၊
 ပျိုနုနယ်၌၊ သုံးသွယ်ရွှေနန်း၊ သိမ်းမြန်း
 ပြီးလစ်၊ ဆဲ့သုံးနှစ်လျှင်၊ ဘုန်းသစ်လှုံလူ၊
 စံတော်မူ၍၊ ရွယ်မူနုဖြိုး၊ နှစ်ဆဲ့ကိုးဝယ်၊
 လေးမျိုးနိမိတ်၊ နတ်ပြဟိတ်ကြောင့်၊
 ရွှေစိတ်ငြင်ငြို၊ သံဝေပိုက၊ ဝါဆိုလပြည့်၊
 ကျားမင်းနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့ရဂုံ၊ တောရပ်
 လှံသည်။ ။စုံမြိုင်ပင်ရိပ် ခမ်းမှာကို။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဘုရားဖြစ်

၄။ တောရပ်မြိုင်ပေါ်၊ ခြောက်နှစ်ပျော်၍၊
 ခါတော်တဖုံ၊ ပွင့်ချိန်ကြုံက၊ ကဆုန်လပြည့်၊
 ဆင်မင်းနေ့ဝယ်၊ မြေပရမေ၊ ပလ္လင်တွေ
 ထက်၊ ရွှေညောင်တော်ကြီး၊ ဝိတာန်ထီးနှင့်၊
 မငြီးကြည်ဖြူ၊ နေတော်မူလျက်၊ ရန်မြူ

ခုနစ်နေ့ ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုး ၁၄၁

ခပင်း၊ အမိုက်သင်းကို၊ အရှင်းပယ်ဖျောက်၊
အလင်းပေါက်က၊ ထွန်းတောက်ဘုန်းတော်၊
သောင်းလုံးကျော်သည်။ ။ သုံးဘော်လူတို့
ငြိမ်းပါကို။

စနေနေ့ ဓမ္မစကြာဟော

၅။ ဘုရားဖြစ်ခါ၊ မိဂဒါသို့၊ စကြာရွှေဘွား၊
ဖြန့်ချိသွား၍၊ ငါးပါးဝဂ္ဂီ၊ စုံအညီနှင့်၊ မဟီ
တသောင်း၊ တိုက်အပေါင်းမှ၊ ခညောင်း
ကပ်လာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအား၊ ဝါဆိုလပြည့်၊
စနေနေ့ဝယ်၊ ကြွေကြွေလျှံတက်၊ ဓမ္မ
စက်ကို၊ မိန့်မြွတ်ထွေပြား၊ ဟောဘော်
ကြားသည်။ ။ တရားနတ်စည်
ရွမ်းတယ်ကို။

အင်္ဂါနေ့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ

၆။ တရားနတ်စည်၊ ဆော်ရွမ်းလည်က၊
သုံးမည်ဘုံသိုက်၊ တသောင်းတိုက်ဝယ်၊
မိခင်ဧရာဝတီ

ကျွတ်ထိုက်သ သူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ
ကို၊ ခေမာသောင်သို့၊ ဘောင်ကူးတို့ဖြင့်၊
ဆောင်ပို့ပြီးခါ၊ ဝါ လေးဆဲ့ငါး၊ သက်ကား
ရှစ်ဆယ်၊ စုံပြည့်ကြွယ်က၊ ရာလေးဆဲ့ရှစ်၊
သက္ကရာဇ်ဝယ်၊ နယ်မလ္လာတိုင်း၊ စံနှိုင်း
မယုတ်၊ ကုသိန္နာရုံ၊ အင်ကြင်းစုံ၌၊ ကဆုန်
လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့နိဗ္ဗာန်၊
စံတော်မူသည်။ ။ ဝုန်းဆူသောင်းလုံး
ကျော်တယ်ကို။

တနင်္ဂနွေနေ့ တေဇောဓာတ်လောင်
နိဗ္ဗာန်စံပြီ၊ ရှုမအိသား၊ သိင်္ဂီရွှေလှော်၊
အလောင်းတော်ကို၊ ထိုရော်ကဆုန်၊
လဆုတ်ကြို၍၊ ဂဠုန်နေ့ဝယ်၊ ခိုးငွေမနှော၊
ဓာတ်တေဇောလျှင်၊ ရှင်စောဉာဏ်စက်၊
မိဋ္ဌာန်ချက်ဖြင့်၊ လျှံတက်ကော်ရော်၊ မီးပူ
ဇော်သည်။ ။ မွေတော်ရှစ်စိတ်
ကြွင်းတယ်ကို။ ။

ဆုတောင်း

➤ ထိုခုနစ်နေ့၊ သာချမ်းမြေ့ကို၊ ဆွေဆွေ
 ကြည်ဖြူ၊ အာရုံယူလျက်၊ သုံးလူတို့နတ်၊
 မြတ်ထက်မြတ်သား၊ ကိုယ်တော်ဖျားကို၊
 သုံးပါးမွန်စွာ၊ ဝန္တနာနှင့်၊ သဒ္ဓါဖြိုးဖြိုး၊
 ကျွန်ရှိခိုးသည်။ ။ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်း
 ကြွယ်စေသော်။

➤ အဆုံးဘဝ၊ တိုင်ပြန်ကလည်း၊ ပညာအရာ၊
 ဘိဓမ္မာနှင့်၊ ကြေညာကျော်ကြား၊ လူအများ
 ကို၊ တရားစည်ကြီး၊ ခြိမ်ခြိမ်တီး၍၊ မီးဆုံ
 တစ်တန်၊ ငြိမ်းရာမှန်သည်။ ။နိဗ္ဗာန်
 အောင်မြို့ ရောက်စေသော်။

➤ သုံးလူထွတ်ထား၊ မြတ်တရားနှင့်၊ ရှစ်ပါး
 သံဃာ၊ ရတနာကို၊ သဒ္ဓါရှိကျိုး၊ လက်စုံ
 မိုး၍၊ ရှိခိုးပါရ၊ ဤပုညကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌ
 မျက်မြင်၊ ဘဝတွင်လည်း၊ ကင်းစင်

မိခင်ဧရာဝတီ

အန္တရာယ်၊ ကောင်းကျိုးကြွယ်လျက်၊ ဆယ်ဖြာ
အညီ၊ ပါရမီနှင့်၊ ဆယ်လီပုည၊ မြတ်ဓမ္မ
လည်း၊ နိစ္စရွှင်ဖြိုး၊ နေ့စဉ်တိုးသည်။ ။
သက်ဇိမ်းကြာမြင့် ရှည်စေသောဝံ။

➤ ဘဝတစ်ဘန်၊ ဖြစ်တုံပြန်လည်း၊ လေးတန်
အပါယ်၊ ရှစ်သွယ်ရပ်ပြစ်၊ ကင်းတုံလစ်၍၊
ရှင်ချစ်မြတ်စွာ၊ သာသနာလျှင်၊ ရောင်ဝါ
ထိန်ဝင်း၊ လင်းရာတမူ၊ လူကောင်း
နတ်ကောင်း၊ ဘဝကောင်း၌၊ ညွတ်ညောင်း
သန္ဓေ၊ တိဟိတ် နေ၍၊ ဆွေလယ်မျိုးလယ်၊
တန်ခိုးကြွယ်သည်။ ။ လ, နှယ် ထွန်းတင့်
ပါစေသောဝံ။

➤ အသိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာနှင့်၊ သဒ္ဓါသီလ၊
သုတပြည့်ဖြိုး၊ ဂုဏ်တန်ခိုးလည်း၊ အမျိုး
လေးဘော်၊ သတင်းကျော်လျက်၊ သူတော်
တို့ထုံး၊ ကျင့်သုံးတရား၊ အမှားမလိုက်၊

စရိုက်စင်ဖြူ၊ အလှူရေစက်၊ လက်နှင့်မကွာ၊
ရှစ်ဖြာဥပုသ်၊ မယုတ်ကြိုးစား၊ လေးပါး
ဗြဟ္မစိုရ်၊ ရွန်းရွန်းစိုသည်။ ။ကုသိုလ်
ကိုယ်လုံး ထုံစေသောဝံ။

- ပတ္တမြားပလ္လင်၊ ကံ့ကော်ပင်ဝယ်၊ ငါးအင်
မာရ်စစ်၊ အောင်ပွဲလှစ်၍၊ ခေတ်ဇာတိလုံး၊
သိမ့်သိမ့်ချုံးလျက်၊ ရွှေဘုန်းစိုက်ထူ၊ ပွင့်
တော်မူသား၊ သုံးလူ့သခင်၊ မိတေးရှင်ကို၊
မျက်မြင်ဖူး၍၊ အထူးကြည်ညို၊ ဘုန်းရိပ်
ခိုသည်။ ။မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန် ရောက်စေ
သောဝံ။

အမျှဝေ

- သုံးလူ့ထွတ်ထား၊ မြတ်တရားနှင့်၊ ရှစ်ပါး
သံဃာ၊ အရိယာအား၊ ရတနာမိုယ်၊ ရွာ
သွန်းဖြိုးသို့၊ ကိုးပါးခြောက်စုံ၊ ကိုးရပ်ဂုဏ်ကို၊
အာဂုံခိုးကျ၊ နှုတ်လျှာဖြိုး၍၊ ကြည်နူးဆွဆွ၊
မိခင်ဧရာဝတီ

၁၄၆ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ

ရှိခိုးရသည့်၊ ပုညကုသိုလ်၊ အဘို့ကိုလျှင်၊
မွေးမိခင်နှင့်၊ ဖခင်ဆရာ၊ ဉာတကာက၊
သတ္တဝါအများ၊ နတ်တို့အားလည်း၊ ရငြား
ပါစေ၊ မျှပေးဝေသည်။ ။ကောင်းထွေ
သာစု ခေါ်စေသော်။

ခုနစ်နေ့ ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုးနှင့်
ဆုတောင်းများပြု၏။

မိခင်ဧရာဝတီ